

[illegible]

Gorenje je v Ljubljani prikazalo svojo lepo in zanimivo umetniško zbirko. Ogledalo si jo je okoli 40 tisoč obiskovalcev.

STRAN 6

Obe velenjski rokometni ekipi v jesenskem delu prvenstva igrata odlično in razveseljujeta ljubitelje te igre.

STRAN 10

V soboto, 22. decembra, bo v Mozirju velik dobrodelni koncert za obnovo Savinjskega gaja.

Razpravo o osnutku nove slovenske ustave so v mozirski načrtovali v novembru. Kaj se je zgodilo že 1. novembra in kaj se dogaja še danes, vsi dobro vemo. Za pravo razpravo ni bilo ne časa, ne pravih možnosti. Gradivo so večinoma obravnavala le vodstva posameznih strank, zato na zadnjem zasedanju zborov občinske skupščine poslanci niso imeli na voljo dovolj konkretnih predlogov. Dogovorili so se, da stranke v prihodnjih dneh še izoblikujejo morebitne predloge in jih preko republiških poslancev iz občine ali preko republiških vodstev svojih strank posredujejo neposredno.

Ob tem dejstvu so na zasedanju skupščine sprejeli le dva predloga. Poslanci se namreč strinjajo z enodomnim parlamentom pod po-

Novo občinsko vladno imamo in nestrpno že pričakuje rezultatov. Rezultatov, ki smo jih v našem okolju že resnično potrebni. Nova vlada, vodi jo Franjo Bartolac, se tega zaveda in z delom so začeli nemudoma. Pa vse skupaj vendarle ni tako preprosto kot morda izgleda na prvi pogled. Četudi zagovarja nova vlada diskontinuiteto s prejšnjo (ob takšni svoji odločitvi je bila tudi potrjena), vsaj na dosedanjih dveh sejah še ni mogla dati vsebini dela svojega pečata.

Zatika se jim že pri oblikovanju javnih podjetij na področju komunalnega gospodarstva. Dileme o tem, ali oblikovati dve ali eno javno podjetje, so se menjavale skupaj z občinskimi vladami. Arzenškova je na primer zagovarjala eno javno podjetje, dokončno odločitev pa prepuстила svoji naslednici. Dimitrovičeva vlada je pripravila predlog (v osnutku je v skupščini že tudi potrjen) za oblikovanje dveh javnih podjetij.

Nova vlada v takšni odločitvi ne vidi nobenega ekonomskega argumenta, še zlasti pa meni, da je takšna organiziranost neutemeljena **Viktor Robnik**, ki sedaj pokriva to področje. Pa se ob tem vrtijo v začaranem krogu. Upoštevatí morajo namreč še marsikaj. Med drugim, da so bile aktivnosti v zadnjem obdobju politično

vođene v oblikovanje dveh podjetij, na kar so se v Vekosu, kjer mimogrede medsebojni odnosi že dolgo niso takšni kot bi morali biti, tudi pripravili. Najbolj pa novo vlado »priganja« čas. Zmanjkuje ji ga, da bi lahko uveljavila tisto kar misli, da bi bilo najboljše. Vekos mora biti reorganiziran do konca leta. To pa je možno le, če predlagano organiziranost (dve javni podjetji — eno za področje toplovodnega ogrevanja in drugo za ostale komunalne dejavnosti) izpeljejo do konca.

Težka preizkušnja torej takoj na začetku. Verjetno drugače ne bo šlo kot da privoli-

jo v kompromis in si pustijo odprto možnost, da v bližnji prihodnosti oblikujejo to dejavnost po tržnih kriterijih. Kako trnava bo ta pot (če bodo kasneje krenili po njej) pa prav dobro vedo:

Rešitev tega gordijskega voza je po vsej verjetnosti padla včeraj, ko se je nova velenjska vlada ponovno sestala.

Upajmo, da ob tej in verjetno še kateri reorganizaciji, ne bomo »ta kratko« potegnili potrošniki, ali pa, da bi se nam pripetilo kaj podobnega kot se že nekaj časa dogaja v Ljubljani.

Mira Zakošek

V nedeljo je sneg pobelil vso Slovenijo, pa res le pobelil. Bilo ga je komaj za vzorec, pa tudi za obet, da letos naj ne bi bili zopet priča zeleni zimi. Najbolj so se ga razveselili otroci, ki so bili obenem razočarani, ker ga

je bilo premalo, še za poštenega snežaka ne. Tisti najmlajši pa so bili nemara začudeni, saj so sneg videli prvič. Kakorkoli že, za prve radosti ga je le bilo. (bm)

Če ste spomladl zamudili predavanje svetovnega popotnika Zvoneta Šeruga SPOMIN NA LETO DNI ŽIVLJENJA, je tu nova priložnost. Popotnik Šeruga je z ženo Romano Dobnikar leto dni prebil v Afriki in jo z motorjem prevozil po dolgem in počez. Kaj vse je pri tem doživel, bo povedalo njegovih 600 diapozitivov po sistemu računalniško vodene diaproyekcije. Predavanje bo v petek, 7. decembra, ob 19.00 v domu kulture Velenje. Celoten prihodek od vstopnine bo nakazal Slovenski Karitas kot pomoč poplavlencem.

Le kdo na svetu si ne bi želel poiskati najboljšega prostora pod soncem? Marsikdo se je v težnji za čimboljšim standardom pripravljen odreči temu ali onemu. Želi po svojih močeh prispevati k razvoju kraja, saj ve, da bo marsikateri skupna pridobitev tudi zanj ugodna naložba. Dokaz za to so izglasovani referendumi, pa udarniško delo, tudi denarni prispevki bodisi ob izgradnji vodovoda, ceste, telefonije, nekaterih objektov, ... Toda vse ima svoje meje.

Že prejšnji, sploh pa zadnji samoprispevek je dokaz, da tam, kjer je zaostanek večji obstajajo takšne potrebe in interesi in tam so ti bili izglasovani. Drugje se za odvajanje 1,5 odstotka od neto osebnega dohodka za skupne potrebe niso odločili. Konec koncev jim ZA tu

di ni bilo treba obkrožiti, saj imajo rešena najnujnejša vprašanja, zlasti na komunalnem področju. Povsem drugačna je slika v izvenmestnih krajevnih skupnostih, kjer si krajanji še vedno prizadevajo pripeljati zdravo pitno vodo do pip v gospodinjstvih, voziti po asfaltnih cestah, se uvrstiti med kolikortoliko komunikacijsko razvite in še in še.

Že tako obsežnemu, predvsem pa globoko v žep segajočemu seznamu potreb naj bi v kratkem pridžali še izgradnjo plinovodnega omrežja. Z njim bi ubili dve muhi na en mah: kot tehnološka alternativa toplovodnemu ogrevanju mesta Velenje naj bi bila to, hkrati pa prispevek krajanov izvenmestnih krajevnih skupnosti ekološkemu gibanju.

Ne enemu, ne drugemu

ni kaj oporekati. Zadeva pa je sporna z drugega kota. Sporen je namreč znesek naložbe na posamezno gospodinjstvo. Okrog 91 tisoč dinarjev do hiše, nato pa še približno 20 tisočakov za preureditev instalacij bo najbrž za večino krajanov prevelik zalogaj kljub ugodnim kreditnim pogojem, kljub 30 odstotni vrednosti naložbe v udarniškem delu, kljub večjemu prispevku v industriji za ta vir energije, ... Toda, naj so nameni predlagatelja glede plačila še tako dobri, je ob prednostih, ki jih ponuja plin, vendarle pozabil na nekatere stvari: v socialni krizi, v katero se vse bolj in bolj poglabljamo ljudem približno 6000 dinov povprečnega osebnega dohodka v občini komajda zadošča za pokritje najnujnejših življenjskih potreb; da so marsikje pred

izgradnjo telefonskega omrežja, kjer bo za priključek treba odšteti od 4000 do 4500 DEM, da se druge ob tem potijo še pri navedeni javni vodovoda (prispevek gospodinjstev tu ne bo kaj dosti manjši), posodabljanju cest. Ob tem je treba omeniti še to, da cena ni dokončna, da je izračunana na vrednostno izhodišče cen v mesecu juniju letos, da je pred vrati morebitna devalvacija in še ena pomankljivost: za plinovod bi se moralo odločiti od 70 do 80 odstotkov gospodinjstev, da bi obveljalo 91 tisoč dinarjev do hiše. To pa je precej, če je (za primer Šmartno ob Paki) od 2000 krajanov zaposlenih okrog 750, približno 380 pa je tu upokojeincev.

Projekt plinifikacije je sicer simpatičen, pred kraja-

ne pa zaradi prej omenjenih razlogov gotovo ne prihaja v pravem času. Zavedajo se sicer, da so za dosego določenih željenih ravni potrebna precejšnja odrekanja. Ne gre pa jim v glavo, da so leta nazaj pomagali pri urejanju mestnih krajevnih skupnosti, v kriznih časih, ko komajda stiskajo konec s koncem, ko marsikdo med njimi ne ve, kako bo z delovnim mestom, pa morajo toliko prispevati sami. Na takšen način se še zdaleč izvenmestne krajevne skupnosti ne bodo približale, kaj šele izenačile komunalnega standarda z mestnimi. Stari časi se ponavljajo, pravijo nekateri. Morda se bo tudi solidarnost mestnih krajevnih skupnosti z vaškimi? Morda.

T. Podgoršek

Novice

Bodo imeli svojo občino?

(tap) Šmartno ob Paki — Razmišljanja, kaj in kako z razvojem krajevne skupnosti v prihodnje, listanje po knjigi zgodovine kraja ter možnosti, ki jih glede organiziranosti omogoča osnutek nove slovenske ustave, so v glavah članov liberalno demokratske stranke iz Šmartnega ob Paki porodili idejo o ustanovitvi svoje občine. Idejo so na seji v začetku tega meseca podprli tudi člani sveta omenjene krajevne skupnosti.

Novo občino naj bi poleg Šmartnega ob Paki tvorile še krajevne skupnosti Gorenje in Letuš, delovala pa naj bi po vzoru občin v sosednji Avstriji. Da ne mislijo ostati le pri ideji, ampak jo izpeljati tudi v praksi, dokazuje za to posebej imenovana komisija.

Vsi pogoji menda doslej še niso izpolnjeni, precej pa je odvisno tudi od tega, če bo Velenje regija oziroma občina regijsko središče.

O tem, ali bo to račun brez krčmarja, bodo pisali v začetku prihodnjega leta oziroma najkasneje takoj po sprejetju nove slovenske ustave.

Prijava mladih raziskovalcev do 12. decembra

(mz) Na Centru srednjih šol še vedno zbirajo prijave mladih raziskovalcev, ki želijo sodelovati v akciji »Mladi raziskovalci za razvoj občine Velenje. Oddati jih je treba najkasneje do 12. decembra, izdelane naloge pa do 19. aprila prihodnjega leta. Sodelujejo lahko učenci in študentje srednjih, višjih in visokih šol ter ostali mladi (mlajši od 27 let). Najboljše raziskovalne naloge in inovacijski predlogi bodo nagrajeni z denarnimi nagradami. Več informacij dobite na Centru srednjih šol (Irena Piliš, soba 24 — telefon 853 181).

O statusu ZRVS

(bm) Predsedstvo občinske konference zveze rezervnih vojaških starešin Velenje je na zadnji seji, ki so se je udeležili tudi predstavniki krajevnih organizacij, med drugim obravnavalo pobudo kadrovske komisije za podelitev zveznih, republiških in občinskih priznanj in plaket. Predloge je predsedstvo posredovalo republiški konferenci, zatem so udeleženci spregovorili o napredovanjih rezervnih vojaških starešin. V višji čin bo napredovalo 135 mlajših starešin, v višje starešine trije, v kapetana 1. razreda 20 starešin, v kapetana 12 in v čin poročnika 41 starešin. Napredovanja in podelitev priznanj ter plaket bodo izvedli na svečani seji. Sicer pa so starešine na seji spregovorili tudi o sedanjem in bodočem statusu ZRVS in o drugih aktualnih vprašanjih.

Obiskali najstarejšo krajanko Gorice

(mkp) V ponedeljek prejšnji teden je praznovala 90. rojstni dan najstarejša krajanka Gorice Marija Kolar s Splitske ceste. Ob tej priložnosti so jo obiskali predstavniki Komisije za socialno skrbstvo iz te krajevne skupnosti, ki so ji ob lepem jubileju čestitali v imenu krajevne skupnosti in osnovne šole bratov Mravljakov.

(mkp)

Ogled jame in reševalne postaje

(bm) VELENJE — Predsedstvo in operativni štab občinske gasilske zveze Velenje bosta jutri, v petek, organizirala strokovno srečanje za predstavnike in poveljnike gasilskih društev, prav tako industrijskih gasilskih društev in članov predsedstva in nadzornega odbora zveze. Udeleženci si bodo najprej ogledali Rudnik lignita Velenje, zatem pa jamsko reševalno postajo. Ob 15. uri in 30 minut se bodo zbrali pred jamo Nove Preloge.

Jezuit Franc Cerar med Velenjčani

Socialistična stranka Slovenije Velenje in velenjski kulturni center vabita prihodnji četrtek, 13. decembra, na pogovor z jezuitom Francem Cerarjem, piscem knjige PARTIZAN NEKOLIKO DRUGAČE, sicer pa mariborskim župnikom.

Cerarjeva pot skozi življenje je nekaj posebnega, poseben, čisto njegov pa je tudi pogled na življenje pred drugo svetovno vojno, med vojno, ko je bil partizan in kasneje na obdobje Stalinizma... Ves čas je ostal zvest svojemu prepričanju... O vsem tem piše v knjigi, o tem pa boste lahko pokramljali z njim tudi v knjižnici Kulturnega centra.

Uporabnikom KRS Velenje

Obveščamo vse uporabnike kabelsko razdelilnega sistema Velenje, da lahko prijavi morebitne okvare neposredno na telefonsko številko 854-229 ali 853-916 (ob delavnikih od 7. do 16. ure, ob sobotah pa od 8. do 12. ure). Ob nedeljah, praznikih in dneh izven omenjenega časa, pa pokličite na telefonsko številko 856-273.

Emona ekspres

Piše: Vinko Vase

Maček v žaklju

Sam Bavčarjev policaj, pa še ta se je delal kot da nič ne vidi in nič ne sliši. Kar je ob naraščajočem gospodarskem kriminalu spet slabo. Slovenska opozicija se je zbrala pred banko in že s tem nesramno izzivala nasprotnike, ki so za Jugoslavijo — v glavnem se je smejala. Jugoslaviji namreč. Eden od mitingašev je obljubil zmago Miloševića na srbskih volitvah in dodal, da se potem ve, kdo bo predsednik. Mislil je tudi na Slovenijo.

V Ljubljani še vedno sprejemajo bogate stave na temo, kaj je zunanji minister Dimitrij Rupel prinesel iz Pariza v polivinilasti vrečki, kar smo lahko videli tudi po TV. Možnosti so samo tri: prvič, da je prinesel soprogovi svilen obleko a la Dior, kar odpade, ker bi s tem občutno načel slovenski budžet, ki je prazen, je rekel podpredsednik vlade Mencinger in bomo kmalu gospodarsko shirali. Drugič je možno, da je imel Rupel v vrečki mačka, saj je prišel iz sestanka KEVS-a, kjer se je tolkel za slovensko drža-

vo; največja verjetnost pa je, da v vrečki ni imel ničesar in da je blefiral, ker je malo verjetno, da bi v njej nosil svojo ministrsko garderobo. Največ stav je na drugo možnost, kar nekateri pripisujemo nesramnemu vplivu opozicijskega lobija, zlasti liberalcem, ki so za plebiscit, radi pa bi vedeli, kako bo to izgledalo. V svoji predrznosti namreč zahtevajo absolutno večino, ki naj bi se izrekla za. Nasprotni tabor, ki ne obvlada samo matematike, ampak tudi logiko, se nagiba k temu, da bi za sprejem plebiscitarne odločitve zadostovalo že 40 odstotkov volilnih udeležencev, skrajni pesimisti oblastne koalicije pa bi odstotek radi še znižali. Kar pomeni, da niti lastnemu narodu ne zaupajo več. V primeru zmage te različice bi bili samostojna država že v teoretičnem primeru, da se volitev udeležita dva Slovenca in eden glasuje za. Potem bi to pomenilo, da je 50 odstotkov Slovencev za samostojno državo.

Ker so Peterletu operirali slepič, so bili na TV v za-

dregi, kaj storiti, da bi se kljub temu pojavil v javnosti. Zato so teden dni dežurali pred bolnico Petra Deržaja, da so ga ujeli v objektiv, ko je ozdravljen odšel domov in kar smo Slovenci radostno pozdravili. Žal pa nismo videli trenutka, ko je predsednik parlamenta Bučar kihnil, kar je pogoj za virusni prehlad. In bo zato na TV, ko bo prišla v hišo nova oblast, da poenoti kriterije in da se televiziji dogovorijo, za kakšno boleznijo moraš zboleti, da te slikajo na TV. Zlasti pa je pomemben odgovor na vprašanje, ali je tudi izguba spomina bolezen, ker potem bomo gledali naše vrle poslance in oblast non-stop. Med njimi je namreč veliko takih, ki se nič več ne spominjajo, kaj so bili v komunističnem režimu in kaj so danes. Vedo samo to, da so nastradali — eni manj, drugi bolj. Tistih »bolj« po pravilu ni na oblasti. Tisti »manj« pa pripravljajo zakon o demonstracijah, po katerem bomo lahko protestirali in se sprehajali po cestah samo, če bo to oblasti všeč. O, zlati, stari časi!

Seja občinske konference Stranke demokratične prenove

Novim nalogam naproti

Zadnje dni novembra je bila seja občinske konference Stranke demokratične prenove. Pomembna seja — še bolj povedano prelomna seja, z njo so tudi formalno prekinili dosednji način dela, se kadrovske in vsebinske drugače naravnali.

Stranka demokratične prenove odslej ne bo imela več različnih komisij in organov. Delo bo usmerjalo le predsedstvo stranke (zaenkrat ima šest članov — to število pa ni omejeno) — V predsedstvo so na konferenci izvolili Bojana Kontiča (predviden je za tajnika), Draga Semeta, Hermino Groznik, Jožeta Časa, Rafka Batiča in Srečka Meha, ki bo to stranko v občini Velenje vodil tudi v prihodnje. V stranki že dalj časa deluje tudi Demokratični forum (vodi ga Bojan Kontič), pred nedavnim pa se je organizirala tudi skupina žena (vodi jo Marija Žužek). »Ze-

lo hitro moramo organizirati tudi Zeleno skupino,« pravi predsednik Srečko Meh, »ki se bo ukvarjala z ekološkimi vprašanji. Kajti sedanja stranka Zelenih je po naše velik del svoje udarnosti izgubila na račun sodelovanja v vladi. Trdno sem prepričan, da stranke, ki so v vladi ne morejo več dovolj odločno zastopati stališč na področju ekologije, saj del nje deluje skozi pozicije oblasti, to pa seveda pomeni, da njene zahteve niso več brezkompromisne. In ker mi mislimo, da je treba na ekološkem področju odločno zarezati in to ne z omejevanjem in grožnjami, ampak konkretnimi akcijami, bomo ustanovili svojo Zeleno skupino.«

V preteklosti so si komunisti na podobnih konferencah zastavljali obsežne delovne programe, tokratna stranka demokratične prenove Velenje tega ni naredila. Osnovni cilji njihovega dela so zasta-

vljeni, kot poudarja predsednik, v programu, ki ga je slovenska stranka Demokratične prenove sprejela pred nedavnim v Novi Gorici.

Velenjčani so bili na svoji konferenci zato bolj konkretni, usmerjeni k problemom svojega okolja. Na prva mesta svojega delovanja so postavili ekologijo, zaščito pravic delavcev, ljudi — tistih, ki jih v svojih programih nihče ne obravnava. Vso pozornost usmerjajo zaposlovanju, boljšim gospodarskim rezultatom in splošni zagotavljanju boljših pogojev za življenje v Šaleški dolini.

»Naše mesto dogovarjanja je občinska skupščina — kjer smo opozicija,« pravi Srečko Meh. »Kušali bomo biti konstruktivna opozicija. Iskali in spodbujali bomo najboljše rešitve in nasprotovali tistim, ki bodo v nasprotju z našim programom. Ti pa so po eni strani socialni, a dajejo obenem do-

volj možnosti tudi kapitalu. V ospredje postavljamo človeka, njegovo življenje, probleme in delo.«

V tehle dneh skorajda ne mine sestanek, na katerem ne bi govorili tudi o plebiscitu. In kaj so menili o njem v Stranki demokratične prenove Velenje.

Srečko Meh: »Plebiscit je pomembna zadeva, ob njem pa moramo biti dovolj odgovorni in odgovoriti na vsa vprašanja, ki se ob tem pojavljajo. Vsakdo bi se odločil za samostojnost, vendar pa je treba ob tem vedeti, kakšna bo ta samostojnost in koliko bo vse to stalo.

Mene osebno je strah, da je v tem času pomembnejše, ali bomo uspeli sanirati naše gospodarstvo kot pa sam plebiscit. Kajti, če nam gospodarstva ne uspe rešiti, nam samostojnost in neodvisnost ne bosta mogli veliko pomeniti.«

(mz)

Uspel dobrodelni koncert

Prejšnjo nedeljo je organizirala Stranka demokratične prenove, Veleton in Rdeča dvorana Velenje dobrodelni koncert, katerega izkupiček so namenili družinam, ki jih je prizadela poplava.

Prireditve je nad vse uspela. Udeležili so se številni nastopajoči (Celjski instrumentalni kvintet, Nina Božič, Pop design, Zoran Cilenšek, Štirje Kovači, Don Juan, Veronique, Helena Blagne, Ansambel Nika Zajca, Zlatko Dobrič, Šaleški fantje, Chateau, Šank rock in povezovalci programa Mojca Blažej Cirej, Janez Dolinar ter Boris Kopitar), ki so se honorarju odpovedali, obiskovalci pa so napolnili Rdečo dvorano do zadnjega kotička.

Otroci so imeli brezplačni vstop, sicer pa so bile vstopnice po 100 dinarjev. Prodali so jih 1704 ter tako zbrali 237 744 dinarjev. 31 sponzorjev prireditve je prispevalo še 118.300 dinarjev. Organizatorji so pokrili le potne stroške nastopajočih, ostala sredstva pa razdelili 9 družinam iz moziške in trem iz velenjske občine. Vsaka je prejela po 19 812 dinarjev.

Sredstva dobrodelnega koncerta so prejeli družine Poljanšek iz Podveže 31, Breznik iz Krnice 63, Kladnik iz Podveže 54, Pečovnik iz Podveže 25, Trbovšek iz Primoža 21, Krajnc iz Luč, Rakun iz Ljubna 158, Robnik iz Krnice 14, Zagožen iz Ljubna 6, Konovšek iz Lokovce 30, Klančnik iz Podgore 8 in Kopač iz Rečice ob Paki 51.

Onesnaženost zraka

V tednu od 26. 11. do 2. 12. 1990 so bile izmerjene naslednje 24 — urne koncentracije SO₂ in maksimalne 1/2 urne koncentracije SO₂ v zraku:

AMP	26. 11.	27. 11.	28. 11.	29. 11.	30. 11.	1. 12.	2. 12.
Šoštanj	1 0,18	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
	2 1,51	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Topolšica	1 0,02	0,01	0,01	0,00	0,01	0,02	0,02
	2 0,10	0,08	0,05	0,04	0,05	0,07	0,07
Veliki vrh	1 0,00	0,05	0,09	0,02	0,02	—	—
	2 0,07	0,33	0,40	0,10	0,18	—	—
Zavodnje	1 0,03	0,03	0,00	0,00	0,01	0,01	0,01
	2 0,18	0,24	0,03	0,00	0,06	0,02	0,04
Velenje	1 0,01	0,00	0,00	0,00	0,01	0,01	0,01
	2 0,02	0,01	0,01	0,01	0,02	0,01	0,03
Grška gora	1 0,05	0,01	0,00	0,00	0,01	0,01	0,01
	2 0,49	0,10	0,01	0,00	0,02	0,01	0,03

1) povprečna 24 — urna koncentracija SO₂ v zraku (v mg/m³)

2) maksimalna 1/2 — urna koncentracija SO₂ v zraku v dnevu (v mg/m³)

Polurna koncentracija 0,75 Mg SO₂/m³ zraka je bila prekoračena v naslednjih terminih:

datum	AMP	ura
26. 11.	Šoštanj	7—8.30 13—13.30

Škale — Hrastovec

Tudi z referendumskim denarjem do plinifikacije

V Škalah oziroma v Hrastovcu tečejo v tem času hkrati kar tri akcije: od lanskega marca napeljava telefonskega omrežja, v Hrastovcu ima večina gospodinjstev vodo iz skupnih in lastnih zajetij, nekaj (novograditelji) pa jih je brez nje. Zato je tudi v teku akcija za napeljavo mestne vode. Predprejšnjo nedeljo pa so na zboru krajanov Škalčani in Hrastovčani podrobno zvedeli, kakšne so možnosti za plinifikacijo celotne krajevske skupnosti, s čimer bi rešili vprašanje ogrevanja stanovanj, plin pa bi seveda uporabljali tudi v gospodinjstvih namene. Uporaba plina v te namene pa bi bil seveda tudi ogromen prispevek k čistejšemu okolju.

Zdi se, da so začeli to akcijo v nepravem času. Na zboru so na žalost ugotovili, da je le približno četrtna gospodinjstev od približno 240 vrnila prejete pri-

stopne izjave za izvedbo plinifikacije, pa še med njimi jih je bila le polovica takšnih, ki so obkrožili ZA.

Verjetno ni nobenega krajana ali skorajda nobenega, ki bi nasprotoval izboljšanju svojega bivalnega standarda. Razlog, zakaj se jih je tako majhno število odločilo ZA, je najbrž enostaven: ljudje nimajo denarja. Kot smo že v uvodu zapisali nekateri krajan prav sedaj plačujejo za napeljavo telefona in za vodo-vod in sedaj še tretja naložba, ki pa kakorkoli ocenjujemo, ne bo poceni. Ne glede na to pa so tisti krajan, ki se jim ni zdelo vredno niti odgovoriti tako ali drugače na prejeta pristopno izjavo, ravnali nekorektno, smo slišali na zboru.

Po predvidenem načinu financiranja bi plinifikacija (cena priključka na enoto) znašala 91.000

dinarjev. Polog v višini 30 odstotkov bi moral vsako plačati takoj ali v šestih obrokih, na zboru pa smo slišali, da bi bila tudi možnost plačila s kratkoročnim kreditom, preostali denar pa bi zagotovili v obliki dolgoročnega kredita. Ocenili so tudi, da bi bilo možno opraviti v sekundarnem delu naložbe udarniško delo v vrednosti približno dobrih 21.000 dinarjev.

Ker gre za visoka sredstva in negotovost glede kreditov oziroma finančne sposobnosti vsakega posameznika za njihovo vračanje in ker se mnogi bojijo tudi devalvacije (cena pa je izračunana na marko) je (bo) odločitev vse-kakor težka.

Zato so na zboru imenovali odbore za vse tri doline ki bodo še enkrat pojasnili krajanom vse podrobnosti.

Hkrati so se zavzeli za izvedbo referenduma. Z zbranim referendumskim denarjem bi seveda zmanjšali vrednost sofinanciranja naložbe na priključek. (vos)

Zgornja Savinjska dolina

Rib ni več in jih vsaj še nekaj let ne bo

Ob vsej tragediji, ki je doletela Zgornjo Savinjsko dolino, velja omeniti še eno prav tako pomembno področje, to je ribištvo. Zanj veljata pravzaprav le dve besedi — popolno uničenje. Vsaj 90 odstotkov vseh rib je uničenih, bodisi, da jih je voda odplavila, bodisi, da so poginile na poljih, travnikih in drugod kamor so se zatele v mirnejše vode in ob upadanju vode tam tudi ostale, bodisi, da so poginile, ker jim je kalna voda z blatom zalepila škрге. Nesreča je toliko večja, ker je voda še naprej visoka in kalna. Edino kar je ostalo je ostalo od Luč navzgor proti Logarski dolini. Močno sta poškodovana oba ribiška domova z ribnikoma v Mozirju in na Ljubnem, na področju ljubenske ribiške družine pa je Savinja dobesedno uničila tudi vse gojitvene potoke in struge. Na Ljubnem je škoda ocenjena na 3,3, v Mozirju pa na 5,5 milijona dinarjev (skupaj v regiji 20 milijonov DEM).

Ribiči so ribolov seveda zaprli, zaenkrat do junija, ko bodo stanje celovito in dokončno ocenili in se odločili kako naprej. Vsekakor ribolova v Savinji od Luč navzdol še nekaj let ne bo. Prvič rib ni, drugič pa nimajo kam vlagati, tudi zaradi dejstva, da bo Savinja zaradi gradnje jezov, cest in drugih objektov kalna vsaj še nekaj let, podobno pa velja tudi za potoke in struge. Edina možnost vlaganja je od Luč navzgor, tu so možnosti zelo omejene, za gojitev rib v ribogojnici v Podvoljčku ter prodaja mladice, kar

pomeni tudi del (samo)pomoči. Vsekakor bo prva naloga ureditev gojitvenih potokov, v katere bi najprej vlagali in kasneje odložili v Savinjo. To je pravzaprav edina rešitev in pogoj obnem, da bodo čez nekaj let ribe znova v Savinji.

Razveseljiva in pomembna je solidarnost vseh slovenskih ribičev, ki od vsepovsod nudijo pomoč v zarođu in ribah, žalostno pa je dejstvo, da zgornjesavinjskim ribičem ta pomoč trenutno prav nič ne pomaga. Glede zarođa in rib se bodo skušali dogovoriti za prihodnja leta, seveda pa bo dobrodošla pomoč z delom pri urejanju gojitvenih potokov, ki so, kot že rečeno, prvi pogoj za vlaganja in s tem za nadaljnji obstoj in razvoj ribištva. Še eno pomoč velja omeniti. Sosednje in druge ribiške družine savinjskim ribičem nudijo karte, da bi vsaj malo potešili strast. Kakorkoli že, ribiči posebej poudarjajo, da ne bodo vrgli puške v kalno vodo, saj bodo v prihodnjem obdobju ob bregovih Savinje in drugih vodotokov še kako potrebni. Zakaj?

Zato, ker je k sedanji katastrofi (ne le za ribiče), v veliki meri pripomoglo prav tako katastrofalno urejanje voda. Podjetje za urejanje voda jezov ni gradilo, pa bi jih moralo, poškodovanih ni popravljalo, kar so že naredili, je voda največkrat odnesla, pravi obup je način izkoriščanja gramoza in še kaj; Savinja je torej

pospešeno postajala hudournik in danes to dokončno je. Veliko projektov je že zdavnaj narejenih, tudi sredstva so bila, narejena pa nič. Zato se ribiči (in drugi) upravičeno bojijo, da bo tokrat podobno. Predvsem se bo-

LETO 1918 IN DANES
Danes torej objektov na in ob Savinji, Dreti in pritokih praktično ni več. Poglejmo v čas naših dedov, v leto 1918. Takrat je bilo na področju Ljubnega in Mozirja skupno 179 jezov, 190 žag venecijank, 107 mlinov, 10 kovačij, 6 usnjarn in 9 elektrarn. Vsi ti objekti so se z vodo napajali iz potokov in strug, za ribe še kako pomembnih. Danes ni ničesar.

jijo NIVO-ja kot izključnega izvajalca, ki sam vsega, po njihovem mnenju, ne zmore niti v desetih letih. Zato od zveze ribiških družen Slovenije in še koga pričakujejo pomoč tudi v tem smislu, da bi poiskali še kakšnega izvajalca, saj le v tem primeru lahko vsi skupaj pričakujejo čimprejšnjo ureditev porečja Savinje in pritokov, s tem pa v veliki meri tudi vse doline. (jp)

Arhitektura Velenja (3)

PROGRAMSKA ZASNOVA

Kot programsko sva skušala tudi programsko zasnovati povsem ohraniti. Arhitekt Trenz je mestno središče razdelil na štiri dele: šolski, zdravstveni, trgovski in upravno kulturni del, ostali deli mesta so namenjeni v glavnem za stanovanja.

Obstoječe cone sva dopolnili s poslovno-rekreacijsko na južni strani Šaleške ulice.

Pomembnejši programski posegi so:

— preoblikovanje tržnice in Cankarjeve,

— nov zdravstveni dom (kot možnost tudi drugega reševanja prostora)

— telovadnica in nov šolski objekt (delno povzeto po UNCŠS) se umakne iz centralnega dogajanja, ambientalna vrednost trga naj bi se z novim poslovnim objektom (nova knjižnica) še povečala,

— poslovna stavba na Rudarski, bi tvorila bolj

mestno cesto, le ta bi se zaključila z večnamenskimi paviljonom (navezava na rekreacijsko cono),

— ostali programi se našajajo na nove stanovanjske objekte, z javnim prtiličjem.

Bilanca predvidenih površin:

— bruto stanovanjska površina cca 30 000 m² (cca 440 stanovanj)

— bruto javna površina cca 36 000 m²

Zasnova prometne ureditve

Tudi v prometni ureditvi je bila zanikana prvotna ureditev prometa. Nepremišljene prekinitve mestnih cest so povzročile zamaške, kjer se danes gnetejo avtomobili.

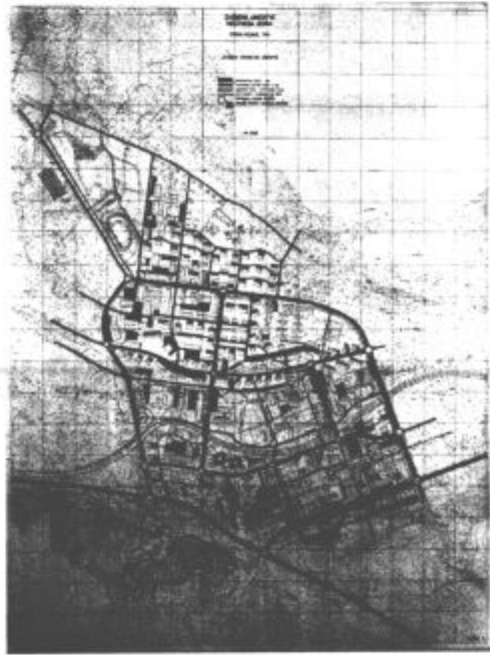
Omogočit je treba, da promet spet neovirano teče, brez nepotrebnih enosmernih ali slepih ulic in brez utopične delitve prometa na peš in motorni promet, glavni princip je torej sožitje vseh vrst prometa. Naj »teče« kot kri v žilah, po širokih cestah hitreje, po oz-

kih počasneje. Pešci hodijo po pločniku, parkirna mesta ob cestah (bočno parkiranje). Za mirujoči promet pa velja, da so parkirna mesta ob objektih pred vhodom. Gre preprosto zato, da se kolikor je mogoče na novo vzpostavi prvotno jasno zasnovana prometna shema, ki je v 70-ih in 80-ih postala preveč zapletena.

Za konec naj še enkrat opozoriva.

Najin namen ni bil, da bi v obstoječi mestni prostor vnašala nove prostorske rešitve. Mesto svoj koncept, svojo identiteto že ima. S tipološko jasnimi in morfološko enostavnimi objekti sva začeto idejo samo dogradila. Tako sva nadaljevala žal že prekinjeno kontinuiteto in skušala ohraniti načeto identiteto našega mesta.

Nande KORPNIK
Edi VUČINA

LDS o Sloveniji brez vojske

Slovenija še nikoli ni imela toliko različnih tem, o katerih razmišlja skorajda sleherni prebivalec v teh dneh. Gotovo je na prvem mestu plebiscit o samostojni Sloveniji, ki je zasenčil celo javno razpravo o osnutku ustave Republike Slovenije. Nič manj pa se Slovenci zadnje čase ne pogovarjajo o vojski — Slovenija z nacionalno vojsko ali Slovenija brez vojske — demilitarizirana. To slednje je nekaj, za kar se zavzemajo tudi v Liberalno demokratični stranki in o čemer so se Slovenci preden je LDS razpravljal prejšnji teden, v ponedeljek zvečer, v knjižnici Kulturnega centra Velenje. Na precej zanimiv pogovor, kjer sta bila gosta Vika Potočnik in Janez Sodražnik ni prišlo veliko ljudi. Razlog: med drugim tudi ta, da se dogodka ni dalo napovedati v Našem času, ker ni izšel.

Oba sta menila, da je demilitarizirana Slovenija lahko zelo realna stvar, ki bi bila uresničljiva, po mnenju

Sodražnika recimo v desetih letih. Svet se razorožuje, gre v integracije, dogovori ne potekajo preko puškinih cevi in demilitarizacija Slovenije bi lahko bil proces, ki bi se začel s skupščinsko odločitvijo, da ga bomo začeli uresničevati. Naša zunanja politika bi morala pri tem podpisati mirovne pogodbe, najprej s sosedji, potem z mednarodno skupnostjo, preko OZN recimo, vzporedno pa bi bilo treba pripraviti zakonodajo, ki bi reševala nacionalni varnostni sistem. Najtežje, po mnenju Sodražnika, bi bilo prepričati ljudi, ki imajo oblast in moč, o tej zadevi, ker jih je veliko v Sloveniji tako ali drugače vezano na vojsko (problem zaposlenosti).

Nekatere stvari pa bi se lahko pričeli uresničevati, sta menila gosta — recimo imenovali bi lahko skupščinsko komisijo za popis inventarja, ki je v Sloveniji vezan na vojsko ter podpisali mirovne pogodbe o demilitarizaciji con z našimi sosedji, kar so že pred leti predlagali tudi Madžari. (mkp)

instor

VELENJE

Podjetniki, trgovci in tisti, ki razmišljate o zasebnem podjetju

Kar morate praktičnega in teoretičnega vedeti o računovodstvu, finančah in materialnem poslovanju zasebnega podjetja, boste izvedli na seminarju, ki ga zaradi dodatnih interesentov ponovno organizira podjetje Instor iz Velenja.

Seminar bo potekal v petek, 14. dec. 1990 od 16. do 21. ure in v soboto, 15. dec. 1990 od 8. do 13. ure na Delavski univerzi v Velenju — vhod B.

Na seminarju bodo strokovnjaki iz prakse podali teoretične osnove in praktično poslovanje na naslednjih področjih:

- vodenje poslovnih knjig
- finančno poslovanje
- prometni davek
- materialno poslovanje
- primerjava med poslovanjem zasebnega podjetja in obrtjo
- uporaba osebnega računalnika v poslovanju

Udeleženci bodo prejeli skripto s primeri in vzorci njihovih računovodskih in drugih listin.

Pismene prijave pošljite na naslov: — Instor, d. o. o. Efenkova 61, Velenje ali telefonsko na štev. 855-181, int. 54

Kotizacijo 900 din vplačate na rač. štev. 52800-601-22363 pri SDK Velenje ter na seminarju predložite potrjeni izvod plačilnega naloga.

Odličen na tekmovanju v logiki
Preizkus samega sebe

Eni pa res imajo energijo. Pa ne le energijo, tudi sposobnosti. Mednje nedvomno sodi dijak velenjske gimnazije — prvega letnika naravoslovne usmeritve Boštjan Kuzman. Priden učenec je. Poleg tega pa se ukvarja še s številnimi dejavnostmi. Med drugim igra flavto, poje v šolskem pevskem zboru, sodeluje pri novinarskem in taborniškem krožku ter igra v amaterskem gledališču. Zanimiva ga matematika, pa računalništvo in šah, zato tudi tem dejavnostim odmerja nekaj svojega časa.

Lani se je udeležil kot učenec osmega razreda, republiškega tekmovanja v logiki. Ta veda, pri nas dokaj neznana in premalo cenjena, ga je še posebej pritegnila. Začel se je ukvarjati z njo in se na tekmovanje prijavil tudi letos. Kar nekaj težav je imel, da je lahko tekmoval, saj na našem področju ni bilo izbirnega tekmovanja, na katerem bi si pridobil kvalifikacije za nastop na republiškem. Pa, če je človek vztrajen, svoje tudi doseže. Boštjan je to dokazal. Udeležil se je občinskega tekmovanja namenjenega osnovnošolcem, dobil še dodatne testne naloge in jih očitno dobro re-

Boštjan Kuzman: »Z logiko se bom še ukvarjal«

šil, saj je prejel povabilo tudi za republiško tekmovanje.

Odlično se je odrezal tudi na tem tekmovanju, kjer se je uvrstil na tretje mesto. »Tovrstna tekmovanja mi zelo ugajajo. So nekaj posebnega, nekakšna preizkušnja samega sebe. Rad raziskujem, se ukvarjam z neznanimi stvarmi, iščem zaključke. In logika je ravno takšna. S sodelovanjem na takšnem tekmovanju pa lahko človek preizkusi samega sebe.«

In kaj mu pomeni dobra uvrstitev?

»Vesel sem je in z logiko se bom ukvarjal tudi v bodoče.«

M. Zakošek

SKOZI TEDEN • SKOZI

Sodišče združenega dela
spet o zahtevah delavcev Gorenja

(mkp) V drugi polovici novembra je Sodišče združenega dela razpisalo obravnavo o zahtevkih delavcev Gorenja EKO v stečaju in sicer ponovno za jubilejne nagrade in lastništvo na počitniških prikoljčkah, odpravnine, kar je že obravnavalo, tokrat pa še dopolnilo nekatere pomanjkljive podatke. Kako je razsodilo, nam še ni uspelo zvedeti, smo se pa pozanimali, kdaj bi nezaposleni delavci Gorenja EKO v stečaju lahko pričakovali izplačilo jubilejnih nagrad in odpravnin, če bo odločitev pozitivna. Rečeno je bilo, da se bodo v tem primeru postavili v vrsto kot upniki.

Gorenje MGA — polovico občinskega izvoza

(jp) MOZIRJE — Gospodarstvo občine Mozirje je v letošnjem devetmesečju sicer nekoliko zaostalo za izvoznimi gibanji v enakem lanskem obdobju, vseeno pa so izvozni in uvozni dosežki veliko ugodnejši kot v širšem merilu. Izvoz je dosegel v tem obdobju 30,2 milijonov dolarjev, uvoz pa 18 (oboje velja za konvertibilno področje). Pokritje uvoza z izvozom je 167,4 odstotka. Najbolj se je povečal izvoz v Gorenju-MGA, ki je glede na lansko enako obdobje kar dvakrat višji in že presega polovico izvoza vse moziške občine, ali 50,6 odstotka. Delež Gorenja-Glin v občinskem izvozu je 26,9, Elbroja pa 19,4.

Brezposelnost narašča

(jp) MOZIRJE — V moziški občini se nadaljujejo tudi negativna gibanja na področju zaposlovanja. Konec septembra je bilo v občini Mozirje zaposlenih 4.685 delavcev, kar je za 123 manj kot konec lanskega decembra.

Zmanjševanje zaposlenih ne velja za zasebni sektor, kjer se število zaposlenih povečuje. Seveda narašča tudi število brezposelnih, saj je prijavljenih kar 237 iskalcev zaposlitve, kar je za 123 ali za 108 odstotkov več, kot v enakem lanskem obdobju, v primerjavi z letošnjim polletjem pa za 22. Relativna brezposelnost je bila v lanskem devetmesečju 2,4 odstotka v letošnjem pa že 4,9 (v regiji 5,7).

Banka pomaga poplavljenecem

(mz) Pisali smo že, da nudi Ljubljanska banka Splošna banka Velenje pomoč družinam, ki jih je novembrska poplava najbolj prizadela. Pod nekoliko ugodnejšimi pogoji jim odobravajo stanovanjske kredite in kredite za ožimnico.

Poleg tega pa so svojemu varčevalcu MARJANU RAKUNU odpisali kredit v višini 36.305 dinarjev. Vodna ujma mu je namreč odnesla novo hišo, za katero je še vedno plačeval kredit.

Zlatniki in srebrniki šahovske olimpiade

(mz) Na Ljubljanski banki Splošni banki Velenje že prodajajo zlatnike in srebrnike šahovske olimpiade, ki je bila v Novem Sadu. Komplet, v katerem sta dva srebrnika (17 gramski in 13 gramski) in zlatnik (3,5 gramski), prodajajo po 1850 dinarjev. Imamo še komplet dveh srebrnikov, ki sta vredna 350 dinarjev in navadni kovanec šahovske olimpiade za katerega je treba odšteti 10 dinarjev.

Kdaj trgovina v Topolšici?

(mz) — Krajanje Topolšice so že upravičeno nejevoljni. Občinske vlade se menjavajo, vsaka jim obljubi trgovino, te pa še vedno nimajo. Prostor v novem stanovanjsko poslovnem objektu, rezerviran za trgovino (je pa last Time iz Dravograda), sameva.

Nova občinska vlada je odločna takoj na začetku svojega vladanja. Še v tem mesecu bo razčistila vse zadeve okoli nove trgovine v Topolšici in storila vse, da Topolšica dobi nujno potrebno trgovino osnovne prekrbe.

DELAVSKA UNIVERZA

NAREDIMO SI BLIŽAJOČE PRAZNIKE
NAJLEPŠE...

Orehovo, makovo, kokosovo, skutino potico, rozinov šarkelj, pletenico... bomo skupaj z vami pekli v TEČAJU PEKE POTIC ki ga za vas organiziramo na Delavski univerzi Velenje, v soboto, 15. decembra med 8. in 14. uro.

Pokličite nas!

Delavska univerza Velenje, telefon 854-539!

Modna konfekcija Elbroj

Odneseo nekajletni dobiček

Narasla voda, ki je med drugim opustošila tudi nazarsko stanovanjsko — obrtno in industrijsko cono, s tem občinskemu gospodarstvu prizadejal skoraj nepopravljivo škodo, ni prizanesla tudi nazarskemu Elbroju. V vodi je bilo 544 šivalnih strojev, celotna likalnica in računalniška oprema, uničenih je bilo veliko gotovih izdelkov; pretežni del nedokončane proizvodnje je voda odnesla s sabo, prav tako surovin in rezervnih delov, dobesedno po vodi je torej šlo veliko denarnih sredstev. Vse to bo več kot težko nadoknaditi, čeprav so delavci pripravljani delati veliko več in ob vsakem času.

Voda je neposredno »odplavila« 13-dnevno proizvodnjo, v kar niso všteti gotovi in nedokončani izdelki.

Zaradi neprekinjenega odpravljanja posledic niso mogli delati dodatnih deset dni, to pa pomeni 23 delov-

nih dni, ali ves mesec. Kako velika vrzel je to v finančah, si je težko sploh predstavljati. »Res smo začeli delati s polno paro, vendar to v prispodobi pomeni, kot da se vozimo s karamboliranimi avti. Kljub vsem naporom se bodo naši stroji še kvarili, kar pomeni motnje v proizvodnji in slabšo produktivnost. Delali bomo sicer vse dni, razen 29. novembra in 25. decembra, po devet ur. S tem bomo nadoknadili 12 delovnih dni, preostalih enajst pa ostane za začetek prihodnjega leta s sobotnim delom do februarja. S tem naj bi pridobili nazaj tisto, kar nam je voda neposredno odnesla iz proizvodnje. Vendar je to le majhen del sicer ogromne škode, ki je v kratkem času ni moč pokriti, škoda se namreč ne pokriva iz prometa, temveč iz dobička, tega pa je šlo z vodo za nekaj let,« je med drugim dejal direktor Elbroja Ivan Kramer.

Uničenih je bilo veliko gotovih izdelkov. Pretežni del nedokončane proizvodnje je voda odnesla s sabo.

Razumljivo je, da računajo na širšo družbeno pomoč. Nekaj malega so je že dobili, tudi manjša sorodna podjetja so skušala po svojih močeh pomagati, prav tako strokovna, pri čemer velja omeniti velenjski ESO, katerega delavci so hitro usposobili elektromotorje. Tujih partnerjev za

pomoč niso prosili, saj so sami izgubili veliko izdelkov in materiala. Kljub temu so strokovno pomagali, predvsem pa jih bodo prosili za pomoč v obliki hitrejšega plačevanja, da bi v Elbroju trenutno finančno vrzel lažje in hitreje prebrodili.

(jp)

Najprej si pomagaj sam, potem računaj še na koga

Do dela s samozaposlovanjem

V občini Velenje išče preko Zavoda za zaposlovanje delo že blizu 1300 oseb, vsak mesec pa se tej armadi pridruži še nova desetica. Kako najti delo in z njim poskrbeti za socialno varnost vsaj pri katerem od tistih, ki na to, vse težje dosegljivo dobroto, čakajo že dolgo, se sprašujejo tudi strokovni delavci tega Zavoda.

V začetku oktobra so se na brezposelne, tiste, ki razpolagajo vsaj s IV. stopnjo strokovne izobrazbe in naprej, obrnili s posebno anketo v kateri so bila tudi vprašanja o namerah. Tako so povprašali 600 ljudi, odgovore pa dobili od nekaj več kot polovice. Prejšnji teden, v četrtek, pa so predstavniki velenjskega Zavoda za zaposlovanje na informativen pogovor po-

vabili tiste, katerih ideje, zamisli in predlogi so bili še posebno zanimivi.

Na pogovor so poleg predstavnikov Zavoda povabili tudi tiste, ki bi jim lahko z nasveti kakorkoli pomagali — predstavnika Gospodarske zbornice, Gorenja Raziskav in razvoja v okviru katerega deluje poseben inkubator za ustanavljanje novih podjetij usmerjen v področje

kovinsko-predelovalne industrije, velenjske enote Skupnosti pokojninsko-invalidskega zavarovanja ter Obrtnega združenja Velenje.

Pogovor ni vlival veliko optimizma, vsi so nizali samo dejstva, ki pa so takšna kot so. Direktorica velenjskega Zavoda Štefka Kordež, jih je zajela v en stavek — delovnih mest ni, treba se bo znajti, sam poskrbeti zase brez čakanja, kaj bo naredila družba. Navrženo je bilo razmišljanje o samozaposlovanju, do takrat, da se delo najde ali uredniški kakšna ideja, pa je najbolje, da se brezposelni

dodatno izobražujejo. Konkurenčni, tudi pri iskanju dela, bomo samo z znanjem.

Več ga bo, bolj bo. Pri usposabljanju, morebitnih prekvalifikacijah, dopolnilnem izobraževanju... pa so brezposelnim s sredstvi pripravljeni pomagati tudi na Zavodu za zaposlovanje.

In brezposelni? Zanimali so jih konkretne možnosti — recimo: za odpiranje obrti, pridobivanja prostorov, kapitalizacije denarnih nadomestil, sofinanciranja pripravnosti. Imeli so tudi nekaj vprašanj, ki bi jih lahko naslovili na predstavnika katere od bank, pa se pogovora žal ni udeležil.

Milena Krstič-Planinc

Ali bo našo zemljo res doletela apokalipsa?

Vljudno vabljeni na predavanje o temi

KAKO PREŽIVETI LETO 2000?

Predavanje bo v Krščanski adventistični cerkvi na Cesti talcev 17 v Velenju v nedeljo, 9. decembra, ob 18. uri. Predaval bo Pavel Repnik.

Vstop prost!

Prodajni center

KONIK

KUPLITE NAJČENJEJE

OB MAGISTRALNI CESTI SLOVENJ GRAD —
DRAVOGRAD, NA GMAJNI 55 (NASPROTI PODJETJA
FECRO) V SLOVENJ GRADU SMO SKUPAJ Z
ELEKTROTEHNO IZ LJUBLJANE ODPRLI

PRODAJNI CENTER
— TEHNIČNI DISKONT

KONIK

E

- električni material
- gospodinjinski aparati
- voduvodni material
- akustika
- toplotvodni material
- bela tehnika
- električno orodje
- svetila

KOLENO POC 1/2"	ROLANDER 1/2"
11,80 din	34,30 din
MOTORSKA VTIČNICA	FID STIKALO 25A
12A, 4x komplet	79,70 din
365,20 din	
TV ITT NIKIA	TV GORENJE
8.200,00 din	13.200,00 din
VIDEOKASETA 6.118	
60,30 din	

DISKONTNE CENE

OTVORITVENI POPUST DO 15. 12. 1990

PRODAJA NA 6-MESEČNO POTROŠNIŠKO POSOJILO

VELIK PARIKIRNI PROSTOR

GMAJNA 55, Slovenj Gradec

Tel.: (0602) 41-518

DELOVNI ČAS: od 7.—18. ure

sobota, od 8.—12. ure

PRIČAKUJEMO VAS V KONIKU

GIP VEGRAD VELENJE
Cenjeni kupci!

Obveščamo vas da GIP Vegrad Prešernova 9 a Velenje, gradi stanovanjski objekt v širšem središču Velenja — Saleku. Na voljo so vam stanovanja velikosti od 33,2 m² do 74,00 m².

Vseljiva bodo v 1991 letu.

V novo zgrajenem stanovanjskem objektu v Rečici ob Savinji pa sta naprodaj še dva stanovanja, velikosti 55,52 m² in 65,06 m², vseljiva takoj!

Za vse informacije se zglasite na naslovu: GIP Vegrad Velenje, Prešernova 9 a ali pokličite po telefonu (063) 856-712 (int. 36) ali (063) 855-933.

TRGOVINA »IRENA«
VABI
DOM UČENCEV —
EFENKOVA 61,
VELENJE

IRENA
TRGOVINA Z OBLAČILI
Pogačnik Irena
63320 TITOVO VELENJE

SPOŠTOVANI STARŠI IN OTROCI!

Pred nami so veliki prazniki, Božič in dedek Mraz. To je čas, da obdarimo bližnje s kakšnim koristnim darilom. Trgovina »Irena« vam jih je pripravila. Za otroke, ženske in moške imamo pestro izbiro bund, puloverjev, trenerk, toplih mikic, hlač, srajc, nogavic po res nizkih cenah. Miklavž, Božiček in dedek Mraz so se odločili, da bodo obdarili tudi vas, posebej pa tiste, ki boste pri nakupu uspešni in kupili vsaj za 800 din.

Pridite, pogledajte in kupite. Ne bo vam žal.

To vam obljublja trgovina »Irena«.

Skupina Veronique

V Celju imajo zanimivo glasbeno skupino — Veronique, ki igra zmes jazz, simfo in hard rocka. Njihova posebnost pa je, kot radi poudarjajo, njihov zreljši odnos do kulturne dediščine. Zlasti gradovi na Slovenskem so jim trn v peti — zato so odleti v oblačila celjskih grofov.

Se posebej tesno sodelujejo z gradom Tabor Laško, kjer se je Friderik celjski zaljubil v Veroniko Deseniško — po njej so se poimenovali. Skupino sestavljajo Franc Herman Celjski (bobni) Alex Friderik (fretless bass — piše tudi glasbo in besedila ter skrbi za bend kot propagandist in manager), Matej Urh (klaviaturist) in Djoko (kitarist). Nastopajo širom po domovini, pred dnevi tudi na dobrodelnem koncertu v Velenju vse bolj pa se ozirajo tudi po Evropi.

Iz muzeja Velenje

Zgodilo se je ...

6. DECEMBRA ...

Če bi sodili po slovenskem časopisju se v preteklem stoletju na današnji dan v naših krajih ni dogajalo nič pomembnega. Le nekaj kratkih zapisov se namreč nanaša na 6. december. Že bežen pogled v lokalne časopise pokaže, da dogodkov ni zmanjkalo nikoli, le odmeva v slovenskem časopisju niso našli. S tako »informacijsko blokado« se srečujemo še danes, ko tudi marsikateri pomemben dogodek pri nas ne najde poti do »osrednjih medijev«. Zato danes pogledjmo najprej o čem so poročali novinarji Večera in kaj se je tedaj dogajalo v dolini leta 1969, po tem kar so zapisali novinarji Saleškega rudarja.

Leta 1955 se je dramska sekcija šoštanjske Svobode svojemu občinstvu predstavila s premiero igre »Sveti plamen«, ki so jo igralci »dobro podali«.

Večer, leto XI, št. 12, Maribor 6. decembra 1955, str. 4:

Leta 1962 so novinarji Večera zabeležili predvsem »politične dogodke«: v Šoštanj se je začel seminar za predsednike sindikalnih podružnic iz gostinstva, trgovine in obrti. Tema ciklusa tedaj predavanj so bile predvsem politične. »Razen domačih predavateljev je na seminarju predaval tudi predsednik okrajnega sindikalnega sveta Celje Vlado Črešnik. Krajevna organizacija SZDL Velenje pa je razpravljala o aktualnih »problemih gospodarskega razvoja Velenja in še posebej energokemičnega kombinata, ki naj bi ga začeli graditi pomladi 1963.«

Večer, leto XVIII, št. 284, Maribor 6. decembra 1962, str. 4:

Leta 1969 pa so novinarji Saleškega rudarja v teh dneh zabeležili, da so na današnji dan v Topolšici izvedli referendum o priključitvi Bolnišnice za pljučne bolezni in tuberkulozo v Topolšici k Splošni bolnišnici Celje. Rezultati referenduma: od 132 zaposlenih v Topolšici se jih je 128 udeležilo glasovanja in prav vsi so bili za priključitev!

Delavci Vegrada pa so v teh dneh začeli graditi štiristozno avtomatsko kegljišče ob hotelu Paka. Prizidek je po projektu imel predviden večji gostinski prostor, prostor za druge družabne igre itd. Nared naj bi bil do 1. junija 1970, dela pa je izvajal Vegrad Velenje. Gradnja avtomatskega kegljišča je bila v letu 1969 že druga investicija Hotela Paka. V istem letu so namreč poleg (stare) restavracije Jezero zgradili igrišče za mali golf. Prav tako je hotel že pripravil okvirni program širjenja in posodabljanja svojih prenočitvenih kapacitet, ki bi, po mnenju pisca članka, terjala precej sredstev in je »torej ne bo mogoče uresničiti že prihodnje leto«.

Tako se je tudi zgodilo; kegljišče je bilo v letu 1970 zgrajeno in je v letu 1990 že zdavnaj zgodovina. Mali golf pri restavraciji Jezero je skupaj z restavracijo že poldrugo desetletje pod vodo, prav v letošnjem letu pa so zgradili novo igrišče ob novi restavraciji. Hotel pa je še vedno skoraj tak, kot je bil daljnjega leta 1969, le malo starejši je!

Saleški rudar, leto V, št. 22, Velenje, 12. decembra 1969, str. 1 in 2.

Pripravil Jože Hudales

Klepet s kiparjem Cirilom Cesarjem

V steklu ujeta svetloba

Umetnost. Preprosta beseda. Pa v vsakodnevem, hitrem življenjskem tempu največkrat nekaj obrobne, nepomembnega v boju za obstanek. A je velika škoda, da ne najdemo časa zanjo, da se ne pogledimo, da bi jo bolje razumeli, da bi spoznali dela velikih umetnikov. Ti ostajajo v naših očeh, vsaj za čas svojega življenja, pogosto čudaki, ki jih ne razumemo. Ne potrudimo se, da bi doumeli veličino njihove misli, ne razumemo njihovih sporočil in tako zamudimo marsikakšen trenutek, ki bi nam lahko ozaljšal pot skozi tegobe vsakdana.

Pa je koristen včasih že čisto navaden klepet z velikim umetnikom, človekom, ki ima oči odprte na vsakem koraku. Človekom, ki zna iz lepega življenjskega trenutka potegniti še več, ga zna upodobiti in ohraniti za večno.

Med nami, v središču Velenja, živi in ustvarja kipar Ciril Cesar. Prejšnji mesec se je po dolgih letih predstavil s samostojno razstavo steklenih skulptur (osnutkov za večje skulpture). Mnoge bi lahko postale veliki spomeniki. To si seveda Ciril tudi želi ...

Leta 1923 je v Mozirju prišel na svet v priznani kiperski družini, ki je raznosila sadove te umetnosti po vsej Sloveniji. Oltarji, prižnice in drugi cerkveni motivi so ga spremljali skozi obdobje zgodnjega otroštva, ki ga je preživljal pretežno v očetovi delavnici. Čeprav je oče izgubil, ko je imel šele 13 let, mu je ta uspel prenesti mnogo znanj, predvsem pa neizmerno ljubezen do kiparstva. Naučil ga je opazovati, misliti in čustvovati, še danes se Ciril spominja nekaterih pogovorov z očetom.

Kot mladenič je odšel Ciril na umetno obrtno šolo v Ljubljano, nato v Gradec, kjer je preživel tudi pretežni del vojne, leta 1950 pa je diplomiral na akademiji likovnih umetnosti v Ljubljani. Ker se je izkazal že v času rednega študija, je bil takoj sprejet na specializacijo pri prof. Frančišku Smerduju. Tu pa je prišla do izraza njegova naveličanost: vojna je pustila v njem boleče sledove.

»ZAKAJ človek ubije sočloveka — je bilo v moji mladosti najtežje vprašanje. Začel sem študirati, kako bi z izraznimi sredstvi prikazal vojno kot največji nesmisel človeštva. Nenehno sem si postavljala vprašanja o teh vojaških grozodejstvih in strašnih zablodah — odgovore pa sem skušal objektivizirati. Leta 1950 je nastala glava s prestreljenim očesom, kar sem proglasil za ZLOČIN in s tem kot kipar razgalil največjo vojaško RESNICO.«

Začel je nastajati ciklus VOJNIH ZLOČINOV kate-rega je predstavil javnosti leta 1953 na veliki samostojni razstavi v Jakopičevem paviljonu v Ljubljani. V umetniških krogih je doživel zlasti pri akademiku dr. Emilu Cevcu vsa priznanja, a se za tem odločil in ta dela deponiral.

»Danes bi lahko ta ciklus postavili kot spomenik NEZNANI ŽRTVI kot nasprotje neznanemu junaku na Avali v Beogradu. Takšen mavzolej bi bil s svojo objektivizirano resnico, ki jo izraža EDINOSTVEN OPOMIN ČLOVEŠTVU kot želja po demilitarizaciji in trajnem miru.«

Paralelno z vojno pa razsoja in obtožuje vsako nasilno deformacijo in vsakršno likovno razkosavanje človeških teles ... in obsoja mnoge umetnike iz obdobja kubizma, ki ga včasih poistoveti z militarizmom.

Na to obdobje se nanaša njegova definicija o umetnosti: »Umetnost je, če prepričevalno razgalja pozitivno in negativno notranjo dinamiko človeka (lepo in grdo) tudi zato, da bi lažje spoznali in bolje raziskovali živalsko energijo strasti in človeško energijo strasti.«

In čeprav naš kipar vztrajno zatrjuje, da se je iz svoje notranjosti povedal, dokopal do največje resnice o vojni in s tem sklenil neko svoje življenjsko obdobje, se med pripovedovanjem k njej nenehno vrača, dosledno s polno mero kritičnosti in s polno mero občutljivosti.

Ciril Cesar — umetnik — v svetu svojih steklenih skulptur

Ciril Cesar se je že v času študija prebil med pomembne slovenske umetnike, kiparje, a je moral vseeno na svoji koži kmalu spoznati, da se od čiste umetnosti težko živi ali pa sploh ne moreš živeti, če te militaristi proglašajo za sovražnika. »Umetniške ambicije in rezultati so duhovna, nikakor pa materialna eksistenca, umetnik pa potrebuje oboje.

Kot profesor za risanje in umetnostno zgodovino na celjskem učiteljskišči, sicer pa svoboden kipar, se je začel zanimati za industrijsko oblikovanje in pravzaprav zblestel že ob prvem poizkusu. Realiziral je projekt za novo kuhinjsko tehniko, ga zaščitil, prodal in iztržil toliko, da si je lahko plačal študij znanstvenega oblikovanja v Nemčiji.

Po študiju si je znanje obogatil kot pedagoški asistent in si ekonomsko opomogel. Poln optimizma se je vrnil domov in posagal pri ustvarjanju visoke šole za oblikovanje v Ljubljani, kjer pa ni povsem soglašal s konceptom. Zagovarja namreč, da mora potekati industrijsko oblikovanje po interdisciplinarnem MA-DE-CO sistemu, v trikotniku marketing-dizajn-konstrukcija, kar pomeni da mora biti ta študijski program koncipiran med ekonomsko, design in strojno fakulteto, česar pa pri nas, ko so vključili industrijsko oblikovanje v programe fakultete za umetnost, niso upoštevali in s tem naredili po Cesarjevem mnenju veliko napako in še večjo škodo.

Znanje in izkušnje, ki si jih je nabral v Nemčiji, je skušal preizkusiti v našem okolju, kjer je bilo sistemsko projek-

tiranje industrijskih proizvodov še nekaj povsem novega. Prišel je v Velenje in bil 12 let direktor design centra v Gorenju. V tem kolektivu je zakoličil sodoben interdisciplinarni koncept industrijskega oblikovanja in nedvomno veliko pripomogel, da so se Gorenjevi proizvodi začeli prebijati na zahtevna evropska tržišča.

Zanimiva je bila življenjska pot Cirila Cesarja, uspešna, pa tudi trnja ni manjkala. Zdaj živi lepo, mirno, srečno. Ima družino, ima vnuka. »Vsi me osrečujejo in vse imam zelo rad,« pravi in išče v vsem predvsem lepoto, srečo, zdravje ter to prenaša v svoja dela.

Optimističen utrip daje vsem svojim zadnjim delom. Še zlasti je takšen EKG diagram zdravega srca — srčni utrip, ki ga je izdelal v teh dneh in ga na razstavi v velenjski galeriji še nismo mo-

posebno globoka je tudi sakralna umetnost. Te je precej v Cesarjevih skulpturah.

»Sakralno je zame vse, kar je človeku sveto, svetost kot takšna.« Marsikje jo je iskal, najprej pa seveda v cerkvi. Kar nekaj OLTARJEV je v njegovi zbirki — modernih, v katerih je integriral sodobno skulpturo in sodobno arhitekturo. Na ta dela je še posebej ponosen, saj je dal z njimi, ne samo stilno enotnost, ampak tudi umetniško in življenjsko vrednoto dvajsetega stoletja.

Naslednji univerzalni simbol je stekleni osnutek OKO, božje ali človeško, luč sveta ali sveta luč, kakor kdo.

»Oko je zame že samo po sebi, poleg srca, največja svetinja.« Sicer pa nam že mnogo pove predpostavka, da človek 90 odstotkov svojega znanja pridobi z očesom. Veliko stekleno oko bi lahko bilo, kot svečan svetilnik v nekem sodobnem svetišču.

Vsaka sakralna steklena skulptura, velika seveda, tri, štiri metre ali več, bi lahko oplemenitila vsako sodobno cerkev, — vsaka profana steklena skulptura pa bi lahko obogatila fontano sodobnega mestnega centra ...

Tu je še vrsta skulptur, ki obeležujejo in izžarevajo lepe in svečane trenutke. REKVIJEM, MANIFEST, SOZVOČJE, ORGLE ...

Pa še nekaj skulptur iz vsakdanjega življenja, ki je lahko polno bogastva in umetniškega izražanja. Že spočit in sproščen pogled skozi okno v naravo ob svitu zgodaj jutraj, je kiparja navdihnil, da je nastala skulptura OKNO S STRUNO, kot jutranje sporočilo. Ta tenkočutna zamisel je polna subtilnih sporočil, ki se oglašajo ob prebujajočem jutru, rosne, sveže in spočite narave, katere božanski mir lahko vsak, ki hoče in se mu zdi vredno prisluhniti, tako ali drugače posluša in doživlja.

Valove vzvišenih sil je združil v ZMAGOSLAVJE in iz te kompozicije še posebej izdvojil AKORD s paralelami stopnjevanega enozvočja.

Med razstavljenimi skulpturami je tudi nekaj povsem konkretnih zaščitnih znakov podjetij, še zlasti velja omeniti ZAŠČITNI ZNAK zdravilišča Rogaska Slatina. Velika skulptura bi lahko stala v tamkajšnjem parku, male steklene skulpture pa bi lahko prodajali kot turistične spominkke.

Preizkusil se je tudi v ekspresionistični skulpturi, nastal je KRIK, upodobljen čustveni trenutek. Pa KONFRONTACIJA — ostro soočenje, po njegovem najbolj družbeno zakoličena tematika, katero je upodobil kot pokončno, zavestno, zelo harmonično, pa čeprav zelo ostro, je to še vedno dostojanstveno soočenje na ravni uravnovešene čustvene in razumske energije.

Veliko bi bilo mogoče povedati ob vsaki Cesarjevi skulpturi, veliko o njegovi umetnosti ...

Se veliko globlji je simbol ŽIVLJENJA — ROJSTVO IN SMRT. Vse ob enem, vse v isti vertikali, v sredini pa krog, v katerem se vrti življenje vseh.

»Vedno sem proti ekscentričnim skrajnostim, zlasti proti vojni, pravi kipar ob tej svoji skulpturi. Ta simbol pa istočasno združuje obe skrajnosti — rojstvo in smrt, ki pa ju globoko spoštujem.«

»V umetnosti gre za združitev čustvenih doživetij in razumskih spoznanj — gre za temeljno vrednoto, ki prispeva k ravnotežju človekove celovitosti — kar je predpogoj za lepše in kvalitetnejše življenje — saj jaz mislim da si takšnega tudi vsi želimo,« ali pa »Umetnost ne odkriva samo trajne čustvene vrednote ampak razkriva — razpoznavna in objektivizira definicije za nova čustvena spoznanja našega časa.«

MIRA ZAKOŠEK

Razmišljanja o novi ustavi

Prva faza razprav o osnutku ustave Republike Slovenije je sklenjena

Največ govora je bilo o preambuli

V petek, 30. novembra, smo v Sloveniji sklenili javno razpravo o osnutku ustave Republike Slovenije. Pred oblikovanjem predloga je odprtih še vrsto vprašanj, o katerih se bomo verjetno izjasnili, tudi posredno, na plebiscitu. Predlagatelj — Komisija za ustavno vprašanja — pravi, da je pripravila tak osnutek ustave, ki je običajen v evropski demokraciji. Osnutek je, pravijo, realno — programski, kar naj bi pomenilo, da je v njej posneto stanje v družbi, da tokrat ne gre za vizionarstvo v ustavi, kar nam je bilo doslej precej domače, ampak za realno in uresničljivo stvar.

Mnogo odločb je v ustavi takih, ki niso zapisane preveč »trdo« recimo pravica do dela, pravica do stanovanja.

V pogojih v kakršnih živimo danes teh pravic, vsaj tako kot smo imeli zapisano v ustavi doslej, ni mogoče uresničiti.

O odprtih vprašanjih v osnutku slovenske ustave, tistih, ki najbolj »gledajo ven«, pa Franc Ojsteršek, sekretar velenjske občinske skupščine pravi: »Največ razprave doslej je bilo o sami preambuli. Predlagatelj je v njej zapisal »svetost življenja«, kar nekatere moti,« pravi Ojsteršek, ki v zvezi s tem pojmom pravi: »Če tolmačimo svetost življenja pod pojmom, da je vsa živa narava svetinja na našem planetu, potem najbrž tudi taka določba ne bi smela biti tako sporna. Jo pa mnogi povezujejo z drugim pojmom, bolj po-

svetnim, ki pa dobi nov prizvok v mnogih razpravah ocenjen za nesprejemljiv. Možnost, da je človekovo življenje nedotakljivo je ožje in se omejuje na človekovo življenje. Vemo pa, da bomo morali vso živo naravo še posebno paziti, če bomo hoteli ohraniti zdravo življenje.«

Tudi obseg lastninske pravice pri nas je odprto vprašanje. Lahko pridejo tuji pri nas do lastnine ali ne? »Ob oboje je najbrž vprašljivo. Če bomo dovolili, da lahko tuji neomejeno kupujejo v Sloveniji, se lahko zgodi, da bo slovenski narod še ostal tu, ampak brez nepremičnin. Na drugi strani pa je nuja, da vstopamo v Evropo. In če bomo v Sloveniji lahko samo dr-

žavljeni Slovenije lastniki nepremičnin, je tudi tak vstop v Evropo vprašljiv.«

O osnutku ustave Republike Slovenije so razpravljali tudi delegati velenjske občinske skupščine, kjer so podali kar nekaj pripomb, področja o katerih so razpravljali, pa so široka. Razpravljali so postavili precej vprašanj o tem v katero smer bodo šle posamezne rešitve. Tu je bila vrsta vprašanj v zvezi z varovanjem zdravja, socialnih pravic, pravice do dela, predvsem pa je tudi v Velenju odprto vprašanje državljanstva. Posebna komisija je vse pripombe zbrala in jih posredovala naprej.

M. Krstič-Planinc

Socialistična stranka Slovenije Velenje

V ustavi ni socialne varnosti

Socialistična stranka Slovenije, naslednica SZDL, nekdanje nosilke podobnih razprav kot je tale o spremembi slovenske ustave, z razpravo, ki teče v tem času nikakor ni zadovoljna. Po njihovem mnenju je ta tako v republiki kot občini slabo organizirana.

Sami so pripravili o ustavi že tri pogovore, enkrat je bil med njimi tudi član republiške ustavne komisije Matjaž Krivic.

Na osnutek slovenske ustave so izoblikovali veliko pripomb. Še posebej jim je nesprejemljiv tisti del, ki opredeljuje področje socialnih in nekaterih izvedenih pravic. Pravijo, da ta ne zagotavlja človeku niti socialne varnosti niti osebnega dostojanstva (ne zagotavlja normalnega preživljanja kar še zlasti velja za invalide, upokojence, ženske, starostnike, in nezaposlene občane).

Tudi sama državna ureditev političnega sistema je po mnenju SSS nedorečena. Ogromno pomembnih zadev je odprtih, variante pa so le delno združljive.

Sicer pa se SSS Velenje zavzema za decentralizacijo republike Slovenije, za dvodomni parlament, ozke pristojnosti predsednika, za večji poudarek lokalni samoupravi. Po njihovem osnutek mnogo premalo upošteva majhnost Slovenije — z ustavo bi morali ta narod zaščititi v prostoru.

Glede na negativne izkušnje oziroma dogajanja v skupščini v zadnjem obdobju, se zavzemajo Socialisti za vsebinsko jasen tekst ustave, pa četudi bo kakšen stavek daljša.

Poglejmo še nekatere njihove druge bistvene pripombe!

So proti preambuli svetosti, za državo brez vojske, za skupščino

kot najvišji organ. Želeli bi, da v ustavi posebej prepovemo netenje sovraštva med ljudmi oziroma narodi in da naj bi bil Triglav naš simbol. Izredne razmere je treba bolj opredeliti, prav tako pa tudi pravice potrošnikov. V osnutku ni opredeljena krajevna skupnost, prav tako pa tudi niso postavljeni pogoji pod katerimi se oblikuje občina. Predlagajo da naj se regije oblikujejo na osnovi odločitve občin — nikakor pa ne na osnovi dekreta republike. Predsednik, ki ima majhne pristojnosti naj bo voljen neposredno, ima pa naj imuniteto. Državi mora biti naložena soodgovornost za reševanje socialnih programov — zagotoviti mora eksistenčni minimum. Politični sistem naj po mnenju socialistov izhaja iz človeka, nikakor ne smemo prepustiti vsega strankarskemu delovanju.

Ustava se mora sprejeti z referendumom, ta pa naj se kot oblika odločanja tudi večkrat uporablja.

Po mnenju SSS Velenje pa je treba ustavni zakon obravnavati in sprejemati kot sestavni del ustave.

(mz)

Borci celjske regije

Tehtne pripombe

Na nedavnem posvetu občinskih organizacij ZZB NOV celjske regije so njihovi predstavniki po razpravi o osnutku nove slovenske ustave sprejeli nekaj konkretnih stališč in pripomb, ki jih je v osnovi pripravil izvršni odbor RO ZZB NOV Slovenije. Menijo, da je preambula potrebna, čeprav je dovolj razlogov, da se ideološki pojmi »svetosti življenja« izpustijo, ker ne sodijo v temeljni pravno-normativni akt, kakršen je ustava. Prepričanje, da naj ustava suverene Slovenije izhaja iz zgodovinske kontinuitete stoletnega narodnega in

narodno-osvobodilnega boja, ki je utemeljil suverenost slovenskega naroda in njegovo državo, je po mnenju borcev dovolj utemeljeno, da se v preambulo zajame besedilo: »... z namenom, da ob spoštovanju naše dediščine in narodnoosvobodilnega boja slovenskega naroda...«, kajti ta boj je pomenil boj na strani antifašistične koalicije, je mednarodno priznan in ga ni mogoče označevati le kot epizodo, s čimer se omalovažuje narodov ponos, menijo borci.

K 48. členu naj bi dodali člen 48 a, ki naj bi govoril o pravicah do pokojninskega

zavarovanja, tehtna pripomba je, da 49. člen niti z besedico ne omenja varstva borcev NOB. Člen 49 a naj bi tako ohranjal pridobljene pravice, ki so definirane v doslej veljavni ustavi in naj bodo tudi v novi, saj ima enaka določila o varstvu borcev narodnoosvobodilnih vojn večina ustav zahodne Evrope. Borci tudi menijo, da bi morala biti ustavno zagotovljena eksistenca tistim občanom, ki so sami nezmožni za pridobitno dejavnost; da morajo delo in delovni uspehi v ustavi določati družbeni položaj človeka; da mora biti v

ustavi pravica do soodločanja v podjetjih in družbenih dejavnostih določena kot princip, oziroma načelo.

Na splošno so sicer menili, da mora biti ustava kratka, dosledna in nedvoumna in naj ne opušta že dosežene stopnje razvitosti družbene nadgradnje, za katero je veljalo, da je sedanja ustava vendarle moderna za evropske razmere.

Na celjskem posvetu so se borci seznanili z delom in stališči izvršnega odbora RO ZZB NOV Slovenije, obenem pa obravnavali njegovo »Izjavo« kot poseben dokument. V zvezi s tem so sprejeli sklep, da je ta dokument potreben in bo predstavljal osnovo za skupno borčevsko nastopanje v družbi.

(jp)

V LDS pravijo — ponekod preveč splošno, drugod preveč določno

Široko razpravo o osnutku ustave Republike Slovenije so pripravili tudi v Liberalno demokratski stranki Velenje. V njej so se soočili z dilemo: naj bo ustava kratka, jasna in splošna, ali pa naj ta že opredeljuje in določa nekatera življenjska vprašanja.

Po mnenju stranke LDS je osnutek, tak kot je bil v razpravi, kompromis med obema, kjer je v klasičnih, splošnih vprašanjih precej nedorečenega, recimo pri državni ureditvi, lokalni samoupravi; druga pa je precej že določenega, recimo pooblastila, ki jih ima vlada.

»Moti nas tudi,« pravi predsednik stranke Dragan Martinšek, da se pri državni ureditvi zbor regij pojavlja zgolj kot varianta.

Znano pa je, da se v Liberalno demokratski stranki Slovenije zavzemajo za demilitarizirano Slovenijo. In še nekaj poudarjajo, da če je že ustava taka kot je, zakaj ne opredeljuje tudi invalidov in upokojencev?

(mkp)

Slovenski krščanski demokrati — Velenje

Za svobodo verske opredelitve in izražanja

Zavedamo se, da je ustava kot najpomembnejši in najvišji akt države ideal, ki ga želi kakšen narod uresničiti, hkrati pa tudi obveza, ki jo mora vsaka izvoljena oblast izpolnjevati in njena načela zagotavljati.

Slovenski krščanski demokrati smo namenili razpravi o osnutku nove slovenske ustave precej pozornosti in izoblikovali tudi nekaj pripomb.

Osnutek ustave opredeljuje državne simbole. Čeprav smo si glede tega enotni, mislimo, da bi bilo bolje njihovo vsebino in obliko prepustiti kasnejšemu ustavnemu zakonu.

Glede cerkve in verskih skupnosti menimo, da bi bilo treba že z ustavo zagotoviti svobodo in pravice pri opravljanju verske, moralno etične, socialne in gospodarske dejavnosti pri ustanavljanju šol (ne samo verskih). Veljalo bi obdržati tudi načelo, da lahko država gmotno podpira verske skupnosti (takšna formulacija je v ustavi SFRJ iz leta 1974). Pri tem mislimo predvsem na prispevek Cerkev na Slovenskem pri izgradnji in ohranjanju kulturne in duhovne dediščine. V preteklosti so bile verske skupnosti dostikrat prepuščene same sebi, državne institucije pa so velikokrat bolj zavirale kot koristile.

Ustava mora popolnoma zagotoviti svobodo (ugovor) vesti, in sicer ne samo glede vojaške obveznosti, ampak tudi pri opravljanju drugih poklicev (npr. v medicini). To velja še posebej v etnično vprašljivih primerih. Svobodo verske opredelitve in izražanja bolje določa variantni predlog (41. člen). Doslej je bila vera potisnjena v človekovo intimo in bila stvar, o kateri se je lahko govorilo v javnosti le negativno.

Gotovo ne moremo mimo nekaterih socialnih pridobitev povojne Jugoslavije. S tem mislimo predvsem na osnovno zdravstveno varstvo, ki naj bo brezplačno. Njegov obseg pa naj določa zakon.

Naš ideal je tudi socialna država poleg pravne. Zavedamo pa se, da je socialna komponenta odvisna od finančne sposobnosti države.

Zagovarjamo enakopravnost invalidov. Vsi invalidi so namreč prizadeti zaradi svoje telesne in drugačne prizadetosti. Ustava naj dodatno zaščiti le duševno prizadete osebe.

Več poudarka mora dajati ustava tudi zaščiti družine, saj je ta temelj države.

Načrtovanje družine naj bo prepuščeno staršem in ne vsakomur. Starši naj imajo pravico in dolžnost svobodno in odgovorno načrtovati družino. Sem sodi tudi odločanje o številu otrok.

V osnutku sta podana tudi predloga glede ureditve državnega zbora. Zavzemamo se za predlog, ki ureja dvodomnost parlamenta. Ta naj bo čim manjši, njegovi člani pa profesionalci. O predsedniku republike naj odločajo volilci na neposrednih volitvah.

Želimo si Slovenijo brez vojske. Bojimo pa se, da to še ni mogoče, zato naj ustava ureja »vojaške zadeve« tako, da bo zagotovljena podrejenost armade civilnim oblastem, poveljniški kader pa naj se ne vmešava v politične odnose v strankah in državi.

Stranka demokratične prenovе Velenje

Plebiscit zasenčil javno razpravo

V Stranki demokratične prenovе Velenje so se razprave o ustavnih spremembah resno lotili. Pripravili so okroglo mizo, na katero so povabili poleg svojih članov vse zainteresirane, strokovno pa jim je sprejemala slovenske ustave razložil član ustavne komisije MITJA ŽAGAR. Predstavniki vodstva Stranke demokratične prenovе Velenje pa so se udeležili tudi razprav, ki so jih njihove organizacije organizirale po krajevnih skupnostih.

Člani Stranke demokratične prenovе Velenje so mnenja, da je čas odmerjen za razpravo o tako pomembnem slovenskem dokumentu, odločno prekretek, pa še plebiscit je to javno razpravo močno zasenčil.

Sicer pa jih je najbolj motilo, da v osnutku nove slovenske ustave ni skorajda nič povedanega o lokalni samoupravi, področje krajevnih skupnosti je celo povsem izpuščeno. Po njihovo je v ustavi premalo poudarjena socialna vloga države, širše pa je treba opredeliti tudi socialno ekonomsko pravice. Prenovitelji Velenja vztrajajo pri

socialno ekonomskih odnosih samoupravljanja — tu ne mislijo na obstoječi sistem samoupravljanja ampak na obliko soupravljanja — odvisno od lastninskih opredelitev.

Močno nasprotujejo težnjam po krepitvi republiškega centra. So za Slovenijo regij in v tem smislu tudi podpirajo dvodomno skupščino. Zavzemajo se za parlamentarni sistem, najbolj sporna pa jim je preambula o svetosti življenja — mora se črtati ali pa spreminiti — poudarjajo, saj opredeljuje le nekatere človekove pravice, kar pa je nesprejemljivo.

Precej pozornosti so namenili tudi predsedniku republike, ki po njihovo ne more biti simbolna močna osebnost. Zavzemajo se za delno demilitarizacijo Slovenije — predlagajo le minimalno vojsko, podobno kot je to v Švici ali na Švedskem.

Pomembno pa je tudi, poudarjajo v tej stranki, da se Slovenija organizira tako, da bo njeno delovanje in upravljanje cenejše, nikakor pa dražje.

(mz)

Nasveti za ljubitelje cvetic

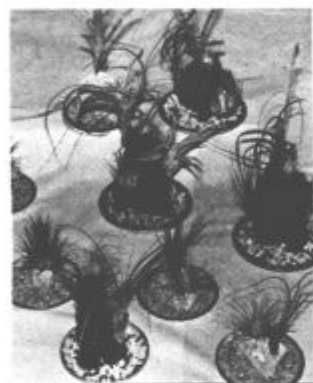
Kako negujemo tillandsie?

Stopili smo v obdobje, ko narava miruje. V tem času si bomo vsi ljubitelji cvetja in narave nekoliko več časa vzeli za naše sobne rastline. Danes bomo predstavili rastline, ki so mnogim že dobro poznane, a so kljub temu še vedno redek gost v naših domovih. To so »tillandsie«. O teh rastlinah pravi naš strokovni sodelavec Stane Vanošek takole:

»Tillandsie spadajo v rod epifitov, to je rastlin, ki živijo kot zajedalci na drugih rastlinah. Zato za svojo rast, razvoj in cvetenje ne potrebujejo zemlje. Za njihov razvoj zadostujeta le svetloba in zračna vlaga. Njihova domovina je srednja Amerika.

V stanovanju najbolje uspevajo ob severnem ali vzhodnem oknu, zagotoviti jim moramo le zadostno temperaturo 15 do 20 stopinj

Celzija in zračno vlago. To jim zagotovimo tako, da v podstavek (krožnik) nalijemo enkrat tedensko vodo in jih 1–2 krat na teden orosimo z mlačno postano vodo. Rastline ne prenesajo direktnega sonca in prevelike količine vode, brez vode pa

Tillandsia — rastlina ljubezni

zdržijo tudi do mesec dni. Rastline so izjemno odporne proti vsem boleznim.

V naši cvetličarni na Cankarjevi 1 in Vekosovem cvetličnem kotičku v ljubljanski Nami lahko to zelo zanimivo in atraktivno rastlino tudi kupite. Rastlinski aranžmaji so na ličnih podstavkih, same rastline pa so gojene na različnih nosilcih, kot so rečni ali morski kamen, pluta, posebno dekorativni je silicijev kurund. Slednji spada v skupino umetnih mineralov in s svojo barvitostjo daje rastlinam še poseben čar. Vse, ki nameravate te rastline kupiti, bi opozoril, da z njimi ravnote nežno, da se vam ne bi odlomila od podlage.

Če pa se vam bo to vseeno zgodilo, jih lahko prinesete v »popravilo« v vrtnarijo Vekos, saj smo se z dobaviteljem dogovorili, da jih bo

Adventni venček bo do slej pogosteje krasil naše domove

v bodoče tudi »popravljal«. Ob koncu bi vam rad predlagal in ponudil še nekaj. Vnesite v svoje domove nekaj družinske toplote, okrasite svoj dom z adventnim venčkom, tem starim simbolom pričakovanja novega.

Foto: b. m.

Sveti Miklavž — škof, ki mu nihče ne zapira vrata

Miklavž je gotovo eden najbolj priljubljenih svetnikov. S posebnim veseljem ga pričakujejo otroci, ki na večer pred svojim godom hodi okrog in jim prinaša darove, seveda le pridnim, poredni pa so prepušteni kazni njihovih spremljevalcev — parkejnov.

O življenju sv. Nikolaja, oziroma Miklavža, kakor mu pri nas pravimo, ni dosti znanega, pa še to je večina prepletena z legendami.

Rodil se je v drugi polovici 3. stoletja bogatim staršem, ki pa so svoje premoženje delili z reveži. Njegovo ime — Nikolaj — pomeni »zmaga ljudstva«. Starši so ga vzgojili v veri in mu omogočili šolanje. Posvetil se je študiju in poglobljanju v veri, njegov stric, ki je bil škof, pa ga je posvetil v duhovnika. Ko so mu zaradi kuge umrli starši, je podedoval premoženje razdelil med reveže. Njegov stric je dal sezidati samostan, kjer je Nikolaj na stričevo prigo varjanje in prošnjo redovnih bratov prevzel službo predstojnika — opata.

Po stričevi smrti je romal v Sveto deželo in je bil po povratku postavljen za škofa v Miri (današnje Demre v turškem okrožju Antalya). V času Dioklecijanovih preganjanj kristjanov je bil go-

tovo velik pogum voditi cerkveno skupnost. »Če naj imajo moje besede moč, da bodo segle do srca, moram svojim ovčicam biti za zgled v vseh krepostih«, je imel Nikolaj navado reči in se je

po teh besedah tudi ravnal. Bil je usmiljen in doberljiv, živel pa je asketsko. Preganjanja so doletela tudi njega. Ječe je bil rešen šele leta 313, ko je cesar Konstantin priznal kristja-

Nocoj

ANGELI BOŽJI ODPRLI SO VRATA ZLATA IN ZACIMSLJALI: »Cin, cin.«
SPUŠTIL PO LESTVI SREBRNI NA ZEMLJO
SPEČO SE JE MIKLAVŽ
Z VSO SVOJO PISANO ČUDEŽNO SREČO.

nom enakopravnost.

Na koncilu v Niceji leta 325 je skupaj z drugimi škofi obsodil Arijeve zmote.

Umrl je v visoki starosti okoli leta 350.

Kmalu je postal eden najbolj priljubljenih svetnikov tako na vzhodu kot na zahodu. Leta 1084 (ali 1086) so njegove ostanke prepeljali v Bari (Italija), kjer so hranjeni še danes.

Legende mu pripisujejo kopico čudežev. Na daljavo je rešil po nedolžnem obsojene krvnikovega meča, obvaroval tri obubožane sestre pred sramoto, rešil mornarje nevarnosti na morju, ugrabljenega mladenciča pripeljal nazaj v očeto vo hišo in obudil tru umorjene študente, ob hudi lakoti je srečno pripeljal ladjo z žitom v Miro — zmeraj in povsod je prijazen pomočnik, ki ne odreče nikomur v stiski.

Zato ni čudno, da ga za svojega zavetnika priznava mornarji, ribiči, popotniki, študenti ... ponekod na Slovenskem pa tudi drvarji in žagarji.

Priljubljenost na slovenskih tleh dokazuje tudi okoli 200 cerkva posvečenih njemu, od tega tudi ljubljanska stolnica, v naši občini pa podružni cerkvi v Bevcāh in na Plešivcu.

Pa naj vam Miklavž med svojim obhodom poteši katero od skritih želja in vas obdari tudi z nekaj svoje dobrotivosti — pa ne le v decembru.

Branko NIMAC

OD MIKLAVŽA DO DEDKA MRAZA

Trgovci v decembru računajo, da bodo prodajali tako kot še noben december. Njihova pričakovanja ali pa računica bi bila lahko pozitivna, če bi upoštevali samo, da si bodo kljuge podajali od Miklavža, Božička do dedka Mraza. Samo, da niso slučajno pozabili, da se pod oblačili skriva največkrat en sam, ki se samo času primerno preoblači in iz žepa v žep daje eno in isto, bolj prazno kot polno, denarnico.

ZADNJA VOLJA BO NARODOVA

Na pogovor o demilitarizaciji Slovenije, ki je bil organiziran pred kratkim v knjižnici Kulturnega centra Velenje, organizirala pa ga je Liberalna stranka, so povabili ministra za obrambo Ljubljane, JANEZA SO-DRŽNIKA ter predsednico komisije za mirovno gibanje pri Skupščini Slovenije, VIKO POTOČNIK. Le ta je med drugim povedala, da je prizadevanje za demilitarizacijo HUDIČEVA STVAR. Pravkar se pripravlja sprejem Zakona o obrambi in zaščiti, v katerem je glavna vsebina prav ustanovitev samostojne vojske. Toda, naš cilj je med drugim, da pridemo z idejo o odstranitvi vojske v isti zakon. Čas bo že pokazal, da ne rabimo niti lastne vojske, niti sedanje, ki se je bojimo, je menil SO-DRŽNIK.

ŽELEZNICA SPET OBRATUJE

Točneje, eden izmed tunelov na železniški progi Velenje—Slovenj Gradec, spet obratuje. Sliši se prav čudno, še bolj čudno pa so govorice, da se »baje« v tem tunelu pripravlja skladišče za jedrske odpadke. Po verziji boljše obveščenih pa smo slišali, da so tja premestili orožje teritorialne obrambe. No, pa smo jo mahnili proti Hudi luknji ... in glej ga zlomka, prvega tunela ni več, saj je z obeh strani zazidan.

Potrkali smo na kovinska vrata in ugledali ... enega največjih hangerjev za proizvodnjo gob pri nas. Je še v delu, a obeta že skorajšno naselitev micelij. Torej gobe in ne kakšnih ostankov atomskih gob. Je pa v zvezi s to železnico gotovo ena najboljših novic v zadnjih dvajsetih letih!

ČIGAVA STA PESEK IN BLATO?

Pri odpravljanju posledic poplav in pri pomoči v zvezi s tem je bilo v moziški občini veliko dobrega in lepega, pa seveda marsikaj slabega. Le en primer, malo manj lep seveda. V bližini Nazarij je voda odnesla lep del krajevne ceste. Krajski so seveda zavijali rokave, navozili gramoz, ki ga je povsod (tudi na njivah in travnikih) dovolj in preveč, zmešali beton in cesto popravili. Deležni so bili pohvale predstavnika NIVO-ja in — računa za gramoz (520 dinarjev). Ob vsem monopolu in ob vsej nedoslednosti in slabi kakovosti opravljenih del, vsekakor »lepa poteza« s strani NIVO-ja, pravzaprav predstavnika tega podjetja. Ni se torej treba čuditi, da se krajski sprašujejo, če bodo morali plačati tudi pesek, mulj in blato, s čemer jim je voda zasula in na debelo pokrila njive, travnike ...

VLADA VLADAJ (II)!

Ko smo pred meseci zaželeli Dimitrovičevi garnituri, da bi uspešno »zavladala«, še pomislili nismo, da ji to delo ne bi šlo od rok. Politiko je v preteklih časih pač obvladal vsakdo, kaj šele posebej verzirani in izbrani ljudski veljaki.

Spet smo dobili vlado, ki ji (baje) lahko zaupamo. Mlada je, najbrž najmlajša v republiki, »načitana« da je kaj, iz vrst še neobremenjene stranke DEMOSA in v rokah ima vse (in nič). Na dnu smo tako v gospodarstvu kot v medsebojnih odnosih, skregani med strankami in tudi vse manj družabni. Začeti znova, iz nič, je vedno rodilo kakšen uspeh. Zaželimo ga torej naši vladi, to bi bil tudi naš uspeh. Zato vlada, vladaj!

V STEČAJ ŠE LEVI EK »EKA«

Ni in ni šlo, zato gre v stečaj še skupina »Elektrostoritve« že pozabljenega kolektiva EKO. Vse kaže, da še pravi čas, kajti že v kratkem, se bodo pogoji stečajnim delavcem hudo poslabšali. No, za »elektroek« vsaj nekaj dobrega v slabem.

UNIFORMIRANO GORENJE

Se sliši, da bodo v Gorenju delavce oblekli. To je seveda veliko bolje, kot če bi jih slekli. Le okoli stila še menda ni vse jasno. Upajmo, da bo bližje beli tehniki kot orožarnici.

Naši prometni nesmisli (8)

Omejitve hitrosti

Vsak učitelj prometnih predpisov, vsak učitelj praktičnega pouka v avto šoli med temeljnimi pravili izrazito poudarja spoštovanje določil glede omejitve hitrosti ter prilagoditve vožnje (in hitrosti) razmeram na cesti. Torej ga ni šoferja, ki tega ne bi poznal. Represivno ukrepanje delavcev prometne policije je v veliki meri usmerjeno v zmanjševanje hitrosti, v kontrolo hitrosti ter odmerjanje kazni za tovrstne prekrške. V to smer delujejo tudi sodniki

za prekrške ter sodišča. Rezultati pa so trajno neugodni, naše ceste so en sam poligon za sproščanje nedisciplin, eno dirkališče. Temu ustrezno beležimo žrtve v cestnem prometu, ki imajo vzrok v prekoračenih hitrostih, neprimerni vožnji in zaradi prehitre vožnje.

Pred kratkim me je na to opozoril občan iz Rečice ob Paki, Alojz Podgoršek. V njegovem kraju imajo v zadnjem obdobju »obsedno stanje«. V središču vasi namreč ni omejitve hitrosti,

razen določene s krajevno tablo (60 km/h). Zaradi ozke ceste, frekvence prometa domačih vozil in kmetijske mehanizacije ter že zaradi kulture do krajanov (hrup), bi morala biti omejitev 40 km/h. In ker sami znaki še ne pomenijo varnosti, bi

bilo potrebno takšne, nove omejitve, opremiti še z občasno prometno kontrolo (radarjem). V času, ko se iz kamnoloma v Podgorji odvažajo ogromne količine skal in gramoza v opustošeno Zgornjo Savinjsko dolino, dnevno prevozi to naselje več sto kamionov, tudi najtežjih. Skoraj brez izjeme s preveliko hitrostjo. Že dobra volja teh voznikov bi zalegla. Nekaj sto metrov je prav mogoče prepeljati z zmanjšano hitrostjo in s tem mogoče komu rešiti življenje? Če s tem stavkom pretiravamo, prav. Zdaj smo še vsi živi!

Jože Miklavc

ABANKA D. D. LJUBLJANA

POSEBNA PONUDBA ZA VARČEVALCE, KI
SKLENEJO POGODBO ZA VEZAVO DINARSKIH
SREDSTEV OD 22. NOVEMBRA 1990 DALJE.

znesek v din	letna obrestna mera		
	nad 1 mesec	nad 3 mesece	nad 6 mesecev
od 1.000 do 25.000	24%	29%	30%
od 25.001 do 50.000	26%	31%	32%
od 50.001 do 100.000	27%	32%	33%
nad 100.001	28%	33%	34%

UPOKOJENCI, KI BODO PREJEMALI POKOJNINO NA
HRANILNO KNJIŽICO ALI TEKOČI RAČUN V ABANKI,
PA LAHKO PO UGODNEJŠI OBRETNOSTI MERI VEŽEJO
ŽE NIŽJE ZNESKE.

znesek v din	letna obrestna mera		
	nad 1 mesec	nad 3 mesece	nad 6 mesecev
od 1.000 do 10.000	25%	30%	31%
od 10.001 do 50.000	26%	31%	32%

Vse opravke v zvezi z nakazilom vaše pokojnine bo uredila
vsaka enota **ABANKA** v Sloveniji. Obiščite nas, skupaj
bomo poiskali najboljšo rešitev!

BANKA PRIJAZNIH IN PODJETNIH LJUDI

FOTOKOPIRAMO

Naš čas
Foitova 10

**ŠALEŠKI TENIŠKI
KLUB** vljudno vabi na
novoletno praznovanje,
ki bo 14. decembra s pričetkom ob 18. uri v restavraciji
JEZERO.

Za prijetno zabavo bo poskrbljeno.

Vabljeni vsi ljubitelji tenisa!

BORZA DELA — ML. SERVIS

tel./fax. — 063/854-831

Prešernova 1
63320 Velenje**IŠČETE
ZAPOSLITEV?**

BORZA DELA MS. SERVIS:

Vam svetuje kako in kje dobi-
te zanimivo honorarno delo.

**PODJETNIKI —
OBRATNIKI**

BORZA DELA MS. SERVIS:

Vam pomaga pri iskanju za-
nesljivih delavcev za vse vrste
zaposlitev v vaši dejavnosti.

Oglasite se na naslov BOR-
ZA DELA ML. SERVIS Preš-
ernova 1, 63320 Velenje.
Vsak dan od 7. do 15. in ob
sredah od 7. do 17. ure, ali po
tel.: 063 854 831

Gistro L**DISCO S
ODSLEJ VAS**VABI TUDI
V NOVO

RESTAVRACIJO!
Tel.: 882-403

Zasebna trgovina

»PRIMA«

Partizanska 65,
Velenje (Pesje)
Tel.: 063/857-319

UGODNA PONUDBA:

— uvoženih viskoz za sveča-
ne priloznosti
— pliš iz uvoza

Ugodnosti ob večjih nakupih!

Se priporoča »PRIMA«!

**GORENJE
NOTRANJA
OPREMA**

V tovarni KERAMIKA
Šmartno ob Paki je od 19.
novembra dalje odprta in-
dustrijska prodajalna ke-
ramičnih ploščic.

Nudimo po najugodnejših
cenah širok asortiman ke-
ramičnih ploščic v različnih
dimenzijah in klasah.

Informacije po telefonu

063/884-030,

telefax 063/884-044.

**APS, p.o.
Koroška 64,
63320 VELENJE**

**LICITACIJA
RABLJENIH VOZIL IN STROJEV**

Vrsta vozila-stroja	letnik		Izključna cena
1. Avtobus zglobni IK 160	1982		133.000,00
2. Avtobus 30 sedežni TAM 130 A 8.	1984		126.000,00
3. Avtobus primestni TAM 190 A 11.	1981		91.000,00
4. Nakladalec lesa TAM 170 T 14	1980		203.000,00
5. Sedlasta prikolica Gorica 25 K (CE 56-90)	1975		96.600,00
6. Sedlasta prikolica Gorica 25 K (CE 50-41)	1975		96.600,00
7. Osebno vozilo Mercedes MB 280	1976		55.000,00
8. Buldožer TG 90	1977		61.000,00
9. Buldožer Caterpillar D 8 K z dodatnimi reparaturami motorja in podvozja	1964		520.000,00

Licitacija bo 10. 12. 1990 ob 10.00 uri v jedilnici
APS.

Sodelujoči na licitaciji predhodno položijo varščino
10 % od izključne vrednosti vozila ali stroja.

Polog se vplača na ŽR APS 52800-601-21392 ali
blagajni APS.

Kupljena vozila je treba vplačati 15 dni od dneva li-
citacije.

Ogled vozil in strojev je možen vsak dan od 8.00
do 14.00 ure v prostorih APS.

gorenjeelektronika

Gorenje elektronika
63320 Velenje, Partizanska 12
objavlja

JAVNO LICITACIJO

odprodaje naslednjih osnovnih sredstev

št.	naziv	izključna cena/kom
01.	Električni pisalni stroj Digital	200,00. —
02.	Računski stroj Gorenje VT 1200 P	300,00. —
03.	Računski stroj Gorenje VT 1200 P	300,00. —
04.	Računski stroj Olimpija International	300,00. —
05.	Računski stroj Olimpija	250,00. —
06.	DC mikro volt meter Philips PM 24353	200,00. —
07.	MV meter Grundig MV 5	500,00. —
08.	HF shalter Kerting	150,00. —
09.	Ločilni transformator Grundig RT5	100,00. —
10.	Ločilni transformator Grundig RT5	100,00. —
11.	Univerzalec Philips PM 2423 — digitalni	100,00. —
12.	Univerzalec Sabtronics 2010A	150,00. —
13.	Monitor K 9	500,00. —
14.	Terminal Paka 1000 B s tipkovnico	350,00. —
15.	Risalna deska Reis	700,00. —
16.	Frekvenc meter Schwiller	150,00. —
17.	TV test generator Kerting 82522	100,00. —
18.	Tv test generator Kerting 82522	100,00. —
19.	Osciloskop Hameg HM 512 (slabi ekran, x os prekinja)	400,00. —
20.	Lot mašina Elektrovert Minipak 10	1800,00. —
21.	Stroj za stiskanje fastonov AMP	6800,00. —
22.	VF generator Himmelwerk A. G.	2 kom. a: 2500,00. —
23.	Naprava za ultrazvočno čiščenje Petersen DT/2A	18000,00. —
24.	Knaker Georg Meinel tip PK 1000	2500,00. —
25.	Navijalni stroj Blume/Redecker AM24F (nekompletni)	2500,00. —
26.	Patanostri komplet — 70 šalčk	10 komadov a: 8000,00. —
27.	Transportni trak (gumijasti) s pogonom — 3 delni	2 komada a: 3500,00. —
28.	Vrtalni stroj namizni	1 kom. 3000,00. —
29.	Navijalni stroj RAMM	2500,00. —
30.	Navijalni stroj Auman tik WKM	7200,00. —
31.	Ročni krivilni stroj Dreksler	1000,00. —
32.	Električni knaker Kiefel (št. TGO 06-000567) in transformator Fikus-Kerting	5100,00. —
33.	Hidravlični agregat	3 kom. a: 2000,00. —

Licitacija bo 8. decembra 1990 v skladišču osnovnih sredstev
GORENJE GOSPODINJSKI APARATI, Partizanska 12,
63320 Velenje, s pričetkom ob 8. uri.

Ogled je možen eno uro pred pričetkom licitacije in dan pred
licitacijo med 10. in 12. uro v skladišču osnovnih sredstev.

Interesenti morajo pred pričetkom licitacije vplačati 10% po-
log do izključne cene. V ceni ni vračunan prometni davek. Vsa
plačila bomo vršili preko Gorenje ELEKTRONIKA, d.o.o.

Na licitaciji lahko sodelujejo tudi uporabniki družbenih sred-
stev kot tudi delovni ljudje in občani.

Pred pričetkom licitacije morajo pravne osebe za posamezno
pozicijo za varščino predložiti barirani ček ali dokazilo o vpla-
čilu (5. izvod virmana) in pooblastilo podjetja.

KATERI AVTOMOBIL BO VAŠ?

IZBERETE AVTO V ŽELENI BARVI IN Z DODATNO OPREMO, NEKATERE
LAHKO TAKOJ PO VPLAČILU ODPELJETE.

TRGOVSKO IN SERVISNO REMONTNO PODJETJE
AVTO CELJE p.o.
63001 CELJE LJUBLJANSKA C 11

UGODNOST: STARO ZA NOVO
VAŠ PARTNER
P. S. KMALU TUDI

Priporoča se AVTO CELJE, Prodajalna Velenje, Partizanska 3,
telefon: 851-060.

Gibanje prebivalstva

Občina Velenje

Poroke:

Slavko Podvratnik, roj. 1968, Velenje, Ul. Janka Vrbica št. 8 in Romana Vučina, roj. 1965, Velenje, cesta Františka Foita št. 2, Janez Kramar, roj. 1968, Velenje, Jenkova c. št. 15 in Darja Urbanc, roj. 1965, Skorno pri Šoštanj, št. 14/a, Ljubojza Tadić, roj. 1965, Petrov gaj št. 8 in Ognjenka Čović, roj. 1971, Velenje, Ul. Vrnjačke banje št. 1, Edin Džambi, roj. 1973, Ul. Veljka Vlahovića št. 59 in Đurđica Pavić, roj. 1972, Podgora Krapinska št. 112, Tomaž Rudolf, roj. 1968, Šoštanj, Levstikova c. št. 15 in Suzana Ramšak, roj. 1971, Florjan št. 24, Dušan Kavčič, roj. 1968, Velenje, Zidanškova c. št. 9 in Željka Ostojić, roj. 1966, Velenje, Zidanškova c. št. 9, Dušan Bemko, roj. 1961, Šoštanj, Cankarjeva c. št. 16 in Damjana Semolič, roj. 1963, Strunjan št. 133, Rober Koren, roj. 1969, Topolšica št.

114 in Angela Albrecht, roj. 1971, Topolšica št. 117.

Smrti:

Anton Fužir, roj. 1922, Stare sledi št. 29, Prevalje, Franc Rovšnik, roj. 1932, Polzela št. 152/a, Francišek Tajnik, roj. 1907, Topolšica št. 48, Antonija Zager, roj. 1901, Florjan št. 259, Ivan Godec, roj. 1949, Velenje, Stanetova 17, Marija Ljubešek, roj. 1904, Velenje, Kidričeva c. št. 23, Janez Zalesnik, roj. 1900, Ljubno ob Savinji št. 90, Franciška Štuklje, roj. 1928, Celje, Čuprijska 19, Ivan Rems, roj. 1931, Ločica št. 1, Matevž Trnovšek, roj. 1917, Hrenova št. 28, Franciška Pavlič, roj. 1905, Raduha št. 35, Marija Tajnšek, roj. 1906, Arnače št. 19, Karel Selič, roj. 1923, Voduce št. 12/a, Jožef Vanzo, roj. 1920, Muta, Lackovega odreda št. 15, Andrej Anclejš, roj. 11. 10. 1904, Dolenja vas 54, Franc Ažman, roj. 13. 09. 1933, Velenje, Kidričeva c. št. 9, Viktor Ježovnik, roj.

0.4. 05. 1926, Podvin pri Polzeli št. 25, Franc Slokan, roj. 16. 08. 1921, Paška vas št. 31, Anton Čelensnik, roj. 12. 01. 1935, Celje, Zidanškova 6, Dušan Strnad, roj. 25. 01. 1921, Vojnik, Ahtikova 2, Francišek Pergovnik, roj. 01. 05. 1932, Ravne št. 128, Rudolf Dobovičnik, roj. 1. 04. 1919, Celje, Pod kostanji št. 10.

Občina Mozirje

Smrti:

Franc Bačun, star 97 let, iz Savine 10; Angela Ložekar, 83, iz Krnice 57; Franc Remic, 51, iz Spodnje Rečice 54; Marija Zibrenzik, 80, iz Nizke 9.

Ste v stiski, se želite pogovoriti?

TIP 853 369

ob sredah med 18. in 20. uro

*Ko odpoljubi Smrt
nam vso bolest
in v srcu se ustavi čas,
se umaknemo v veliki Prostor —
svetal postane naš obraz*
(Srečko Kosovel)

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, brata in zeta

Franca Slokana

16. 8. 1921—26. 11. 1990

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem in znancem za pomoč, zdravstvenemu osebju bolnišnice Topolšica, posebno dr. Justineku. Posebno zahvalo izrekamo Staknetovim, Zimovim, Dvornikovim in Polakovim, gospodu župniku, gasilcem, pevcem, vsem organizacijam, prijateljem in znancem, ki so ga pospremili na zadnji poti.

VSEM ISKRENA HVALA!

Žalujoči: žena Marija, sinova Franc in Marjan z družinama, hčerki Mojca in Andreja, sestra Zofka, Justa, brat Stane z družinami in ostali sorodniki.

*Kako je hiša pusta prazna,
odkar v njej več tebe ni,
bila je prej tako prijazna
sedaj otožna, pusta se nam zdi.*

V SPOMIN

Boltu Lemežu

2. 12. 1989—2. 12. 1990

Nesrečni smo, ker smo te izgubili, a ponosni, da smo s teboj živeli, delili si dobro in zlo pa vendar bilo je lepo.

Spomin nate ne bo nikoli zbledel.

Hvala vsem, ki se ustavite ob njegovem grobu, se ga spominjate in mu prižigate svečke.

Vsi njegovi!

*Med mesečino se polje svetlika,
topol, jagned in trepetlika
tiho šepetajo preko polj
z nekom od onkraj sveta.*
(Srečko Kosovel)

ZAHVALA

V 85. letu starosti nas je zapustila draga nam mama, tašča, babica, prababica

Marija Tajnšek

ŠOŠTARJEVA MAMA iz Arnač 19

Iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem, sovaščanom, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti, ji darovali cvetje, sveče, izrekli ustno in pisno sožalje, lepe poslovilne besede ter pevcem za odpete pesmi.

Posebej se zahvaljujemo dr. Grošlju iz CZ Velenje za dolgoletno skrb za njeno zdravje ter zdravstvenemu osebju bolnišnice Topolšica za trud in toplino v zadnjih dneh njenega življenja. Hvala č. g. župniku za opravljen obred.

VSI NJENI

*Utihi je tvoj glas,
obstalo je tvoje srce,
ostali so sledovi pridnih rok
in kruto spoznanje,
da se ne vrneš več...*

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta in brata

Franca Pergovnika

1. 5. 1932—28. 11. 1990
iz Raven pri Šoštanju

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam nudili pomoč v teh težkih trenutkih, darovali cvetje in sveče ter izrekli sožalje. Posebno zahvalo izrekamo dr. Polesu, RLV-rudarski godbi, častni straži in govorniku, pevcem za odpete žalostinke, govornikom Francu Hudomalu, Zdravku Mervu in Ivanu Toplišku, duhovniku Jožetu Furmanu za opravljen cerkveni obred in vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Žalujoči: žena Ivanka, sinovi Herman, Franc, Mirko, Silvo z družinami, osem vnukov, sestra Štefka, Olga in brat Rudi z družinami in ostali sorodniki.

ZAHVALA

ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame, prababice in tete

Jožefe Šrot

rojene POTOČNIK iz Pesja pri Velenju
22. 4. 1902—17. 10. 1990

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sodelavcem CSŠ in DES za darovano cvetje, sveče, izrečeno sožalje ter spremstvo na njeni zadnji poti.

Posebno zahvalo izrekamo dr. Reberniku, govorniku Francu Borovniku za poslovilne besede, pevcem ter duhovniku za opravljen obred.

Žalujoči: sinova Miro in Stane z družinama ter ostali sorodniki.

ZAHVALA

Tiho nas je zapustil

Ivan Blažič

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, znancem, sosedom ulice Dušana Kvedra, Kosovelove ulice za darovano cvetje, sveče in mše ter spremstvo na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujemo se RLV Velenje, pevcem, govornikom in duhovniku za opravljen obred.

Zahvala tudi osebju bolnišnice Topolšica in Slovenj Gradec ter zdravniku dr. Grošlju za dolgoletno zdravljenje.

Žalujoči: DRUŽINA OŠTIR

*Utihi je tvoj glas,
nehalo je biti tvoje srce,
ostali so le sledovi
in kruto spoznanje,
da se ne vrneš...*

ZAHVALA

ob boleči izgubi brata

Ivana Godca

22. 1. 1949—19. 11. 1990

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, sodelavcem Gorenje-Galvanika, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, mu darovali cvetje, sveče ter nam v najtežjih trenutkih stali ob strani.

Zahvaljujemo se tudi govorniku za ganljive besede, godbi Zarja Šoštanj, gospodu duhovniku za opravljeni obred.

Žalujoči: oče Franc, mama Ljudmila, brata Branko in Milan, sestra Stanka z družino ter njegov sin Sebastjan.

Zgodba, ki jo piše življenje

Koliko ljudi, toliko zgodb, pravijo. Toda zgodbe, ki jih piše življenje, so žal večkrat krute, v srce segajoče. V njih je namreč zapisanih (vsaj v nekaterih) zelo malo zavidanja vrednih trenutkov.

Zgodba matere dveh odraščajočih fantov s Šlandrove v Šošanu je že ena takšnih. Gotovo ni osamljena, kaže pa na to, kako se lahko nekdo poigra z življenjem drugega, da so med nami še ljudje brez srca, brez tistega, kar naj bi nas ločilo od živali.

Ni rosno mlada, ampak ženska srednjih let. Živi, bolje života v skromni sobici (če si takšno oznako sploh zasluži) z dvema fantoma — eden se je letos vrnil iz JLA in je zaposlen, drugi obiskuje 4. letnik strojne usmeritve na Centru

srednjih šol v Velenju. Po razvezi in pravdanju za preživnino je ostala brez vsega — brez strehe nad glavo, kajti napol izdelan prizidek h kozolcu (mimogrede do njega ne vodi niti makadamska, ampak kolovozna pot) je last njenega bivšega moža, že lep čas tudi brez edinega vira dohodka — preživnine, čeprav je sodišče odločilo drugače. Bolj boleče je to, da je v letih vse prej kot lepega zakonskega življenja, življenja žene, matere, gospodinje, nato pri iskanju pravice zase in svoja sinova postala duševna in psihična sirota. Razvalina, ki je ne razjeda zob časa, ampak kopica dogodkov. Povsem so jo izčrpali.

Bivšemu možu vse to, da je nekoga pahnul v nesrečo, da je namesto toplih in iskrenih besed poskrbel za

njeno bedno življenje ni nič mar. Preživnina, ki bi jo moral plačati, ni vez z nje ljubo in neželjeno osebo, ampak le skromno plačilo za njen prispevek k družinskemu življenju v prejšnjih letih. Kako nanj gledata in ocenjujeta vse to njegova sinova, ki tekata za njim in ga mlo prosita za »pomoč«, ne upamo razmišljati kot tudi ne o dolgoročnih posledicah takšnega ravnanja.

Brezvestni bivši mož, besede oče raje ne uporabljam, ker si te ne zasluži, je za vse slep in gluhi. Glavno je, da sam sedaj dobro živi, da mu posel cvete, da se vozi naokrog v dragem avtomobilu. Kako si ureja svoje življenje, je resnično njegova zasebna zadeva in tudi to, da noče imeti osebnih stikov z bivšo ženo in otrokoma. Kljub vsemu pa: tudi če noče poznati »svojih« nekdanjih, bi bilo prav, da človek brez srca, brez kanka zavesti, kaj šele spoštovanja, ki naj bi ga vendarle imeli ljudje drug do drugega, plača vsaj preživnino. Tako pa si je še to obvezo zataknil za klobuk.

T. Podgoršek

P. S. Izgnili smo se imenom, pa ne zaradi »blestečega očeta«, ampak zaradi otrok in zato ker je stanje še veliko bolj boleče kot smo ga opisali.

Šola s prilagojenim programom

Zakaj tako, ima svoj zato!

Po sledovih vaših vprašanj, bi lahko začeli tale sestavek, v katerem želimo nekoliko osvetliti razloge za poškodovano zelenico pri osnovni šoli XIV. divizije v Velenju.

V večji skrbi (žal še vedno redkih posameznikov) za urejen videz zelenic in s tem našega mesta, očem seveda ni ostala prikrita zelenica ob Kidričevi cesti oziroma pri prej omenjeni vzgojno-izobraževalni ustanovi. Spet si je nekdo krajšal pot in to kar z avtomobilom, so gotovo komentirali. Prav so imeli, toda tokrat so znani razlogi in tudi »krivci«. To so starši šestih otrok oddelka za vzgojo, nego in varstvo pri šoli XIV. divizije, razlog pa je neurejen dostop k oddelku z avtomobili oziroma vozički.

Dostavna pot k šoli s Tomšičeve ulice namreč vodi čez parkirišče oziroma dvorišče stanovalcev bloka Tomšičeve 4 v Velenju (le za osebnim promet), pešpot — speljana bodisi s te strani ali s Kidričeve ceste — pa preko ovir — stopnic. Pri iskanju rešitev tega vprašanja, dajanju pobud in zahtev so starši varovancev oddelka dobili največkrat le obljube. Z njimi so si pri prenašanju in odnašanju svojih otrok nekaj časa še »pomagali«. Z leti pa so otroci zrastle, postali težji, moči staršev pa...

Oviro so torej rešili po svoji najboljši presoji tako, da so izbrali najkrajšo pot. Ta žal vodi čez zelenico.

Njihova odločitev oziroma rešitev je povsem življenjska in nikomur storjenega koraka pravzaprav ne bi smeli

Ne gre le za prenašanje in odnašanje otrok oddelka za vzgojo, nego in varstvo, ampak tudi za izvajanje programa

šteti za greh. To toliko bolj, ker je razlog tehten, in ker bi težko na prste rok lahko prešteli zelenice v našem mestu, čez katere ne vodi kakšna »bližnjica« zaradi malomarnosti, nevzgojenosti.

Ob tem je treba zapisati še, da ne gre le za otroke in njihove starše, ampak tudi vzgojiteljice vzgojno-varstvene oddelka pri šoli XIV. divizije. Glede na to, da je večina teh otrok nepokretna, jih morajo namreč ob primerem vremenu odpeljati izven zidov oddelka, torej na zrak. Nenazadnje pa tudi program za duševno prizadete vključuje izvajanje določenih vzgojnih metod na prostem.

Rešitev? Odvisna je v veliki meri od začetka izvajanja del pri rekonstrukciji Kidričeve ceste v Velenju. Kdaj bo to, ne vesta ne projektant, ne investitor. Naloga sodi sicer med prednostne na komunal-

nem področju v občini, vse pa je odvisno od zbranega denarja za ta namen prihodnje leto.

Vsi, sploh pa učenci oddelka za vzgojo, nego in varstvo, tovarišice in seveda tudi starši varovancev, iskreno upajo, da bo to kmalu, da se bo nabralo dovolj denarja za ureditev dovozne poti k šoli oziroma k oddelku. Sicer pa, če se ga je našlo za odpravo drugih zmot in prometnih nesmislov, zakaj se ga ne bi tudi za to pomanjkljivost razmišljalo na glas. Tako kot vrsti drugih tudi tej »botruje« nedoslednost investitorja, ki se pri izgradnji omenjene šole pred 15 leti ni »držal« načrta. Zaradi pomanjkanja denarja je namreč od predvidene dovoza k šoli XIV. divizije s Kidričeve ceste v Velenju poiskal drugačno, cenejšo rešitev.

(tp)

Cestna razsvetljava na Vodnikovi je že 14 mesecev okras

Bo treba dati otrokom v roke baterijo

Cestna razsvetljava ob Vodnikovi cesti je še vedno samo okras. Na to so nas opozorili že ničlikokrat tudi poslušalci Radia Velenje, ki jih močno zanima, kdaj bodo odgovorni le izpolnili tisto, kar v presledkih obljublajo — da čez teden, najkasneje čez štirinajst dni te luči le zagore. Tudi za naš časopis to ni nova zadeva, o njej smo že pisali in tudi obljubljali — da bo. Pa še ni.

Vsake toliko časa pa se z

zadevo na novo seznani kdo od za to pristojnih. Mirana Gmajnerja, ki je zanjo zvedel šele pred kakšnim mesecem, seveda za to niti najmanj ne krivimo, se je pač lahko po službeni dolžnosti z njo pozabaval šele zdaj, prej zanjo pač ni vedel. Vedeli pa so gotovo nekateri, tisti, ki so že tudi nam dajali najrazličnejše obljube in tisti, ki so namenili denar za to, ne? In človek si res ne more kaj, da ga ne popade sveta jeza, ko

vidi, da se pri nas nekaterih res nič ne prime.

Pri razsvetljavi na Vodnikovi cesti ob Paki, od osnovne šole Gustava Šiliha do Antona Aškerca, je bila pogodba o delu sklenjena že lanskega 10. septembra, rok za izvedbo pa kratak, 14 dni, kar pomeni, da bi te nesrečne ulične svetilke morale goreti že 30. septembra lani. Od takrat do danes pa je minilo že 14 mesecev in ne 14 dni, a se

o tem ves ta čas ni nihče kaj dosti spraševal. Miran Gmajner z javnih gospodarskih zadev je to zadevo razlagal tudi delegatom zborov velenjske občinske skupščine. Ugotavlja, da je prišlo do nesporazuma med izvajalcem, zasebno firmo Elektroinstalacije v industriji in gradbeništvu Bilelić in DES-om, ki bi moral to razsvetlavo priključiti, pa je ni! Izvajalec trdi, da so dela končana, DES trdi, da niso, zaradi česar bo potreben

ponoven skupni ogled in pogovor, na katerega bo treba povabiti tudi kakšnega inšpektorja. »Zadeva je postala res že problematična do te mere, da že dejansko razmišljamo o sodnem postopku za ureditev te pogodbe,« ugotavlja Gmajner.

Pa do takrat, da se to ne razreši? Morda ponudite vašim otrokom, ki se vračajo iz šole, ko je zunaj že tema, v roke baterije. Morda bodo

lučke, ki bodo migetale tam mimo le spodbudile kakšnega tovariša gospoda, ki svoje naloge ni opravil, da jo dokonča in morda spomnile tudi koga, ki je dal denar za te luči, da bi v štirinajstih mesecih tudi moral zvedeti za kaj je bil porabljen? Pri svojem bi bil vsak bolj previden. Tudi zaradi takih stvari smo tam, kjer smo.

Milena Krstič-Planinc

MILIČNIKI SO ZAPISALI

HUDO TELESNO POŠKODOVANA

Voznik osebnega avtomobila, triindvajsetletni Mirko Divkovič je peljal 30. novembra malo pred 18. uro po Jenkovi cesti v Velenju. V križišču s Tomšičevo cesto je spregledal vozniško osebnega avtomobila osemindvajsetletno Tatjano Vizovišek, ki je pripeljala v križišče po Tomšičevi cesti. Trčila sta, pri tem pa sta se sopotnika v Divkovičevem avtomobilu, tridesetletni Nikola Divkovič in osemindvajsetletni Anto Tadić hudo telesno poškodovala.

ZAPELJALA PRED AVTOMOBIL

Štirinajstletna Suzana Mlinar se je peljala s kolesom z motorjem 27. novembra malo po 16. uri po Šaleški cesti v Velenju. V križišču z ulico Veljka Vlahoviča je zavila levo, pri tem pa zaprla pot vozniku osebnega avtomobila osemindvajsetletnemu Bogomilu Starcu, ki je pripeljal iz slovenjgraške smeri. Voznik jo je zbil po cestišču, pri tem pa se je lažje telesno poškodovala.

VSE VEČJA OBJESTNOST

Le kaj se dogaja z nami? Vse bolj objestni postajajo nekateri tudi v našem mestu in uničujejo premoženje drugih.

Miličniki imajo z njimi veliko dela, vsi pa upamo, da jih bodo čimprej odkrili in jim »stopili na prste«.

V zadnjem času resnično ni minil dan oziroma noč, da ne bi bil kakšen avtomobil namenoma poškodovan. Tako je bilo z avtomobilom Janeza K. z Jenkove ceste, Zore I. z ulice Vrnjačke banke, Angele V. z ulice Veljka Vlahoviča, Himza D. s Starega trga...

PRETEPAL JE HČERKO

Damiz Z. je 2. decembra pretepal hčerko. Posredovati so

morali miličniki, ki pa bodo napisali zoper nasilneža prijavo sodniku za prekrške.

RAZGRAJALI SO

Na Prešernovem trgu sta 2. decembra okoli druge ure zjutraj veseljačila Smiljko N. in Halit S. Motila sta občane pri nočnem počitku, zato so posredovali miličniku, zagovor pa ju čaka še pri sodniku za prekrške.

PETARDE ODMEVAJO

Vse pogostje v našem mestu, še zlasti v nočnih urah odmevajo petarde. Miličniki imajo veliko dela z iskanjem kršiteljev in ponovno obveščajo prebivalce, da je streljanje s petardami nevarno in prepovedano.

VLOM V TRGOVINO

V noči na 27. november je nekdo vlomil v Erinjo trgovino v Pesju. Naredil je precejšen nered, odnesel pa le malo.

PRETEPALI SO SE

Velenjski miličniki so bili 27. novembra malo pred polnočjo obveščeni, da se trije moški pretepajo v križišču Jenkove in Tomšičeve ceste. Ko so prišli tja, je bilo vse mirno. Čez dobro uro pa so morali spet na teren, v stanovanje Esada N. Pri njem sta bila Ljubo S. in Milan K. Že prej sta ga pretepala v križišču, pa so se potem pomirili in skupaj odšli v stanovanje, kjer pa sta ga kmalu spet napadla.

VELENJSKI MILIČNIKI SO SE IZKAZALI

Velenjska postaja milice tradicionalno organizira v mesecu novembru patrolni pohod, na katerem med drugim preizkušajo miličniki s celotnega celjskega območja svojo psihično pripravljenost. Letošnji pohod je bil 24. novembra, velenjčani pa so se odlično odrezali. Ekipi velenjske postaje sta zasedli prve dve mesti, tretja je bila Postaja milice Laško. Sodelovalo pa je 15 ekip s celotnega celjskega območja.

Posipavanje cest s kalcijevo soljo DA, toda...

Vsem nam je poznano posipavanje cest ob poledici in sneženju z mešanico peska in soli, ali suho posipavanje. V zadnjem času pa se tudi pri nas, po svetu že več let, uvaja posipavanje z navlaženo soljo, s kalcijevim kloridom. Nobe-nega dvoma ni, da je potrebno zaradi čimbolj učinkovite zaščite okolja zmanjšati porabo soli na cestah ob upoštevanju gospodarnosti in prometne varnosti. Temu pogoju je z uporabo navlažene soli vsekakor mogoče ugoditi.

In kaj je vzrok, da se pri nas ta metoda posipavanja tako počasi uvaja? Prvi razlog je finančne narave. Potrebni so posebni posipalci in ostale naprave za mešanje soli, treba je imeti suhe prostore za shranjevanje soli, kalcijeva sol pa je tudi veliko dražja od natrijeve. To so glavni vzroki, da se Vekosova zimsko služba še ni odločila za to metodo posipavanja, čeprav jo je načrtovala že za letos.

Seveda ima omenjeno posipavanje z navlaženo soljo pred klasičnim, suhim posipavanjem vrsto prednosti. Kalcijeva sol deluje pri nižjih temperaturah, do okoli minus 20 stopinj Celzija. Poraba je precej manjša, ker se ne raztrsa izven cestišča, daljša

je tudi učinkovitost delovanja in ekološko je čistejša. Vedeti je treba tudi naslednje — če bodo cestarji prešli ali so že na ta način posipavanja, starega ne bodo opustili. Napačno je namreč misliti, da se ceste posipavajo zgolj s kalcijevim kloridom, tega ne počnejo niti drugje v svetu. Za ohranjanje cestišča, če je sneg steptan, ali je na cesti debela ledena površina, bodo še naprej uporabljali pesek, drugega sredstva ni. Iz nekaterih nestrokovnih virov je bilo slišati, da v sosednji Avstriji cest ne solijo več, statistika pa govori nasprotno: na avtocestah porabijo resnično manj soli, na ostalih cestah pa je porabijo precej več kot v Jugoslaviji. Znano je, da pesek in sol poleg onesnaževanja okolice naredita največ škodo na cestišču, zamašita odtočne kanale in poškodujeta vozila. Zlasti na hitrih cestah, ko slani kamenčki udarjajo v podvozje avtomobilov in jih rahlo, a vztrajno poškodujejo. V mestu, kjer je vožnja počasnejša, tega pojava skoraj ni. Prav zato je razveseljivo, da so se nekatera cestna podjetja, ki vzdržujejo regionalne in druge ceste, že odločila za posipavanje s kalcijevo soljo.

B. M.